

Z A K O N

O IZMENAMA I DOPUNAMA ZAKONIKA O KRIVIČNOM POSTUPKU

Član 1.

U Zakoniku o krivičnom postupku („Službeni list SRJ”, br. 70/01 i 68/02 i „Službeni glasnik RS”, br. 58/04, 85/05, 115/05, 49/07 i 20/09 - dr. zakon), u članu 3. stav 1. reči: „će se smatrati” zamenjuju se rečima: „se smatra”.

U stavu 2. posle reči: „oštećenog i” reči: „načelo sudske nezavisnosti” zamenjuju se rečima: „nezavisnost, autoritet i nepristrasnost suda”.

Član 2.

Član 4. menja se i glasi:

„(1) Svaki okrivljeni, odnosno osumnjičeni, ima pravo:

1) da u najkraćem roku, a najkasnije na prvom saslušanju podrobno i na jeziku koji razume, bude obavešten o delu koje mu se stavlja na teret, o prirodi i razlozima optužbe i dokazima koji su protiv njega prikupljeni;

2) da se brani sam ili uz stručnu pomoć branioca koga sam izabere iz reda advokata;

3) da njegovom saslušanju prisustvuje branilac;

4) da u najkraćem mogućem roku bude izveden pred sud i da mu bude suđeno nepristrasno, pravično i u razumnom roku;

5) da mu se osigura dovoljno vremena i mogućnosti za pripremanje odbrane;

6) da se izjasni o svim činjenicama i dokazima koji ga terete i da sam ili preko branioca iznosi činjenice i dokaze u svoju korist, da ispituje svedoke optužbe i zahteva da se pod istim uslovima kao svedoci optužbe, u njegovom prisustvu ispituju svedoci odbrane;

7) da dobije prevodioca i tumača ako ne razume i ne govori jezik koji se koristi u postupku.

(2) Sud ili drugi državni organ je dužan:

1) da obezbedi ostvarenje prava okrivljenog, odnosno osumnjičenog, iz stava 1. ovog člana;

2) da pre prvog saslušanja upozori okrivljenog, odnosno osumnjičenog, da sve što izjavi može biti upotrebljeno protiv njega kao dokaz i pouči ga o pravu da uzme branioca i da branilac može prisustvovati njegovom saslušanju.

(3) Ako okrivljeni, odnosno osumnjičeni ne uzme sam branioca, sud će mu postaviti branioca kad je to određeno ovim zakonikom.

(4) Okrivljenom koji ne može da plati branioca biće na njegov zahtev postavljen branilac na teret budžetskih sredstava suda u skladu sa ovim zakonikom.

(5) Okrivljenom koji je dostupan sudu može se suditi samo u njegovom prisustvu, osim kad je suđenje u njegovom odsustvu ovim zakonikom izuzetno dozvoljeno.

(6) Okrivljeni koji je dostupan sudu ne može biti kažnjen ako mu nije omogućeno da bude saslušan i da se brani.”.

Član 3.

Član 5. menja se i glasi:

„(1) Licu lišenom slobode bez odluke suda, odmah se saopštava da nije dužno ništa da izjavi, da sve što izjavi može biti upotrebljeno kao dokaz protiv njega i da ima pravo da bude saslušano u prisustvu branioca koga samo izabere ili branioca koji će mu biti postavljen na teret budžetskih sredstava, ako ne može samo da ga plati.

(2) Lice lišeno slobode bez odluke suda mora bez odlaganja, a najkasnije u roku od 48 sati biti predato nadležnom istražnom sudiji, u protivnom se pušta na slobodu.

(3) Osim prava koja okrivljenom i osumnjičenom pripadaju po članu 4. ovog zakonika, lice lišeno slobode ima i sledeća dopunska prava:

1) da se na njegov zahtev o vremenu, mestu i svakoj promeni mesta lišenja slobode bez odlaganja obavesti član porodice ili drugo njemu blisko lice, kao i diplomatsko-konzulami predstavnik države čiji je državljanin, odnosno predstavnik međunarodne organizacije ako je u pitanju izbeglica ili lice bez državljanstva;

2) da neometano opšti sa svojim braniocem, diplomatsko-konzularnim predstavnikom, predstavnikom međunarodne organizacije i Zaštitnikom građana;

3) da ga na njegov zahtev bez odlaganja pregleda lekar koga slobodno izabere, a ako on nije dostupan, lekar koga odredi organ lišenja slobode, odnosno istražni sudija;

4) da pokrene postupak pred sudom, odnosno da izjavi žalbu sudu koji je dužan da hitno odluči o zakonitosti lišenja slobode.

(4) Zabranjeno je i kažnjivo svako nasilje nad licem lišenim slobode i licem kome je sloboda ograničena. Prema takvom licu mora se postupati čovečno, sa uvažavanjem dostojanstva njegove ličnosti.”

Član 4.

U članu 7. stav 1. menja se i glasi:

„(1) U krivičnom postupku u službenoj upotrebi je srpski jezik i ćiriličko pismo. Drugi jezici i pisma službeno se upotrebljavaju u skladu sa zakonom.

U stavu 2. posle reči: „u skladu sa” dodaju se reči: „Ustavom i”.

Član 5.

U članu 9. stav 2. posle reči: „obezbediće se” stavlja se zapeta i dodaju reči: „na teret budžetskih sredstava,”.

Član 6.

U članu 12. reči: „nad licem lišenim slobode i licem kojem je sloboda ograničena” brišu se.

Član 7.

Član 13. briše se.

Član 8.

U članu 16. stav 1. briše se.

Dosadašnji stav 2. postaje stav 1.

U dosadašnjem stavu 3. koji postaje stav 2. reč: „potrebno” zamenjuje se rečju: „neophodno”.

Član 9.

Član 18. menja se i glasi:

„(1) Izvedene dokaze koji su od značaja za donošenje sudske odluke sud ocenjuje po slobodnom sudijskom uverenju. Presudu ili rešenje koje odgovara presudi sud može zasnovati samo na činjenicama u čiju je izvesnost potpuno uveren.

(2) Sudske odluke se ne mogu zasnivati na dokazima koji su sami po sebi ili prema načinu pribavljanja u suprotnosti sa Ustavom ili potvrđenim međunarodnim ugovorom, ili su ovim zakonikom ili drugim zakonom izričito zabranjeni.

(3) Kada postoji sumnja u pogledu odlučnih činjenica koje čine obeležje krivičnog dela ili od kojih zavisi primena neke druge odredbe Krivičnog zakonika, sud će u presudi ili rešenju koje odgovara presudi odlučiti u korist okrivljenog.”.

Član 10.

U članu 24. stav 1. posle prve rečenice dodaje se rečenica koja glasi: „U prvom stepenu sudovi sude u većima sastavljenim od trojice sudija kad je to predviđeno ovim zakonikom ili drugim zakonom.”.

Stav 2. menja i glasi:

„U drugom stepenu sud sudi u većima sastavljenim od trojice sudija.”.

U stavu 3. reč: „sedam” zamenjuje se rečju: „pet”.

U stavu 6. zapeta i reči: „sprovode postupak i donose presude po odredbama člana 534. st. 2. do 6. ovog zakonika” brišu se.

Stav 7. briše se.

Dosadašnji st. 8. i 9. postaju st. 7. i 8.

Član 11.

U članu 36. stav 1. reči: „Sud određen zakonom” zamenjuju se rečima: „Vrhovni kasacioni sud”, a reči: „na svom području” brišu se.

Član 12.

U članu 43. stav 5. posle reči: „člana 42. st.” dodaje se broj: „2” i stavlja zapeta.

Član 13.

U članu 45. stav 4. reči: „organa unutrašnjih poslova” zamenjuju se rečima: „ministarstva nadležnog za unutrašnje poslove-policije”.

Član 14.

U članu 46. stav 3. reči: „Organi unutrašnjih poslova” zamenjuju se rečima: „Ministarstvo nadležno za unutrašnje poslove-policija (u daljem tekstu: organ unutrašnjih poslova)”.

Član 15.

U članu 71. stav 1. reči: „ili teža kazna” brišu se.

Stav 5. menja se i glasi:

„(5) Za branioca će se postaviti advokat, po redosledu sa spiska koji predsedniku prvostepenog suda dostavlja odgovarajuća advokatska komora. Advokatska komora dostavlja spisak advokata po azbučnom redu. Prilikom postavljanja branioca po službenoj dužnosti sud je dužan da poštuje redosled sa spiska.”.

Član 16.

U članu 73. stav 4. reči: „u slučaju iz st. 1. i 2. ovog člana” brišu se.

Član 17.

U članu 74. stav 2. posle reči: „krivičnu prijavu“ stavlja se zapeta i dodaju se reči: „zapisnik o uviđaju, nalaz i mišljenje veštaka”.

Član 18.

U članu 75. st. 4. i 5. brišu se.

Član 19.

U članu 78. stav 4. u prvoj rečenici posle reči: „se” dodaju se reči: „po pravilu”. U drugoj rečenici posle reči: „noću,” dodaju se reči: „kada je određeno sudskom naredbom, kao i”.

Član 20.

U članu 79. stav 3. druga rečenica menja se i glasi: „Lice koje sprovodi pretresanje i prisutni svedoci mogu biti samo lica istog pola, kao i lice koje se pretresa.”.

Posle stava 8. dodaje se stav 9. koji glasi:

„(9) Tok pretresanja se može tonski i vizuelno snimiti, a predmeti pronađeni tokom pretresanja posebno fotografisati. Snimci će se priložiti zapisniku o pretresanju.”.

Član 21.

Član 81. stav 1. menja se i glasi:

„(1) Ovlašćena službena lica organa unutrašnjih poslova mogu i bez odluke suda ući u stan ili druge prostorije i izuzetno sprovesti pretresanje bez prisustva svedoka, ako držalac stana to traži ili ako neko zove u pomoć, ili radi izvršenja odluke suda o pritvaranju ili dovođenju okrivljenog, ili radi neposrednog lišenja slobode učinioca krivičnog dela ili otklanjanja neposredne i ozbiljne opasnosti za ljude ili imovinu. Razlozi za pretresanje bez prisustva svedoka moraju se naznačiti u zapisniku.”.

Stav 4. briše se.

Dosadašnji st. 5. i 6. postaju st. 4. i 5.

Član 22.

U članu 82. posle stava 1. dodaje se novi stav 2. koji glasi:

„(2) U predmete iz stava 1. ovog člana spadaju i uređaji za automatsku obradu podataka i oprema na kojoj se čuvaju ili se mogu čuvati elektronski zapisi. Lice koje se koristi ovim uređajima i opremom dužno je da organu koji vodi postupak, na zahtev suda, omogući pristup i da pruži obaveštenja potrebna za njihovu upotrebu. Pre oduzimanja ovih predmeta organ koji vodi postupak će u prisustvu

stručnog lica izvršiti pregled uređaja i opreme i popisati njihovu sadržinu. Ako korisnik prisustvuje ovoj radnji može staviti primedbe.”.

Dosadašnji st. 2. do 5. postaju st. 3. do 6.

Član 23.

U članu 85. stav 1. reč: „odašilje” zamenjuje se rečju: „šalje”.

Posle stava 3. dodaje se stav 4. koji glasi:

„(4) Mere iz stava 1. ovog člana se preispituju na svaka tri meseca, a mogu trajati najduže devet meseci. Sprovođenje mera se prekida čim prestanu razlozi za njihovu primenu.”.

Član 24.

U članu 89. stav 1. posle reči: „ izdržao” zapeta se zamenjuje rečju: „i”, posle reči: „drugo krivično delo” umesto zapete stavlja se tačka, a reči: „a ako je maloletan, ko mu je zakonski zastupnik.” brišu se.

U stavu 2. reči: „člana 13. stav 3.” zamenjuju se rečima: „člana 4. stav 2. tačka 2)”.

U stavu 3. reč: „Okrivljenom” zamenjuje se rečju: „Osumnjičenom”, a posle reči: „krivičnu prijavu” stavlja se zapeta i dodaju reči: „zapisnik o uviđaju, nalaz i mišljenje veštaka”.

U stavu 8. posle reči: „obmana,” dodaje se reč: „nedozvoljeno”.

U stavu 9. reči: „člana 13. stav 3.” zamenjuju se rečima: „člana 4. stav 2. tačka 2)”.

Član 25.

U članu 94. reči: „je priznanje očigledno lažno,” zamenjuju se rečima: „postoji osnovana sumnja u istinitost priznanja ili je priznanje”.

Član 26.

U članu 97. posle tačke 3) dodaje se tačka 4) koja glasi:

„4) ovlašćeno službeno lice organa unutrašnjih poslova o sadržaju obaveštenja koje je dobilo u smislu člana 226. i člana 235. stav 2. ovog zakonika.”.

Član 27.

U članu 101. posle stava 1. dodaje se novi stav 2. koji glasi:

„(2) Svedok koji je prilikom ranijeg saslušanja potvrdio da poseduje tehničke mogućnosti za takvo pozivanje, može se pozivati i elektronskom poštom ili drugim elektronskim prenosiocem poruka, pod uslovom da je takvim načinom pozivanja moguće da se sudu koji svedoka poziva, obezbedi podatak da je svedok primio takav poziv.“

Dosadašnji st. 2. i 3. postaju st. 3. i 4.

Član 28.

Posle člana 109. dodaju se novi čl. 109a do 109đ koji glase:

„Član 109a

(1) Kada postoje okolnosti koje ukazuju da bi svedoku ili njemu bliskim licima javnim svedočenjem bili ugroženi život, telo, zdravlje, sloboda ili imovina većeg obima, a naročito kada se radi o krivičnim delima organizovanog kriminala, korupcije i drugim izuzetno teškim krivičnim delima, sud može rešenjem odobriti da se svedoku obezbede mere posebne zaštite (zaštićeni svedok).

(2) Mere posebne zaštite svedoka obuhvataju ispitivanje svedoka pod uslovima i na način koji obezbeđuju da se ne otkrije njegova istovetnost i mere fizičkog obezbeđenja svedoka u toku postupka.

Član 109b

(1) Rešenje o merama posebne zaštite svedoka sud može doneti po službenoj dužnosti ili na zahtev stranaka ili samog svedoka.

(2) Zahtev iz stava 1. ovog člana sadrži: podatke o krivičnom delu o kome se svedok ispituje, lične podatke o svedoku, činjenice i dokaze koji ukazuju da u slučaju javnog svedočenja postoji ozbiljna i stvarna opasnost za život, telo, zdravlje, slobodu ili imovinu većeg obima svedoka ili njemu bliskih lica i opis okolnosti na koje se svedočenje odnosi.

(3) Zahtev se podnosi u zapečaćenom omotu na kome je naznačeno „zaštita svedoka - službena tajna” i predaje se u toku istrage istražnom sudiji, a nakon stupanja optužnice na pravnu snagu predsedniku veća.

(4) Ako svedok prilikom ispitivanja kod istražnog sudije uskrati podatke o sebi, odgovor na pojedina pitanja ili svedočenje u celini, uz obrazloženje da postoje okolnosti iz člana 109a stav 1. ovog zakonika, smatraće se da je podneo zahtev da mu se obezbede mere posebne zaštite, nakon čega će ga istražni sudija, ako oceni da je opasnost osnovana, pozvati da u roku od tri dana postupi u skladu sa odredbama st. 2. i 3. ovog člana. Ako istražni sudija oceni da je uskraćivanje podataka, odgovora ili svedočenja očigledno neosnovano, ili svedok u ostavljenom roku ne postupi u skladu sa odredbama st. 2. i 3. ovog člana, primeniće odredbe člana 108. stav 2. ovog zakonika.

Član 109v

(1) Rešenje o merama posebne zaštite svedoka donosi u toku istrage istražni sudija, a nakon stupanja optužnice na pravnu snagu pretresno veće ako je u zasedanju, odnosno veće iz člana 24. stav 6. ovog zakonika ako pretresno veće nije u zasedanju. Pretresno veće prilikom odlučivanja o merama posebne zaštite svedoka isključuje javnost (član 292. i član 293. stav 1), bez izuzetaka propisanih u članu 293. stav. 2 ovog zakonika.

(2) Ako se istražni sudija ne saglasi sa zahtevom iz člana 109b ovog zakonika zatražiće da o zahtevu odluči veće (član 24. stav 6). Veće je dužno da odluku donese u roku od tri dana od prijema spisa.

(3) Ako istražni sudija ili pretresno veće prihvati zahtev iz člana 109b ovog zakonika, doneće rešenje koje sadrži: šifru koja će zamenjivati ime svedoka, naredbu za brisanje iz spisa imena i drugih podataka pomoću kojih se može utvrditi istovetnost svedoka, način na koji će se ispitivanje sprovesti i mere koje je potrebno preduzeti da bi se sprečilo otkrivanje istovetnosti, prebivališta i mesta boravka svedoka ili njemu bliskih lica.

(4) Protiv rešenja iz stava 3. ovog člana stranke i svedok mogu izjaviti žalbu. O žalbi u istrazi odlučuje veće iz člana 24. stav 6. ovog zakonika, a nakon stupanja optužnice na pravnu snagu drugostepeni sud. Odluku o žalbi veće je dužno da

doneše u roku od tri dana, a drugostepeni sud u roku od osam dana od prijema spisa.

Član 109g

(1) Kad rešenje o merama posebne zaštite svedoka postane pravnosnažno, sud će posebnom naredbom, koja predstavlja službenu tajnu, na poverljiv način obavestiti stranke i svedoka o danu, satu i mestu ispitivanja svedoka.

(2) Pre početka ispitivanja svedok se obaveštava da će biti ispitan pod merama posebne zaštite, koje su to mere i da se njegova istovetnost neće nikome otkriti osim sudijama koje odlučuju o predmetu, a mesec dana pre početka glavnog pretresa strankama i braniocu.

(3) Ispitivanje zaštićenog svedoka može se obaviti na jedan ili više sledećih načina: isključenjem javnosti sa glavnog pretresa, prikrivanjem izgleda svedoka i svedočenjem iz posebne prostorije uz promenu glasa i lika svedoka posredstvom tehničkih uređaja za prenos zvuka i slike.

(4) Podatke o istovetnosti svedoka i njemu bliskih lica i o drugim okolnostima koje mogu dovesti do otkrivanja njihove istovetnosti, istražni sudija, odnosno veće iz člana 109v ovog zakonika, zatvoriće u poseban omot, zapečatiti i predati na čuvanje jedinici za zaštitu svedoka. Zapečaćeni omot može otvarati samo drugostepeno veće koje odlučuje o žalbi protiv presude. Na omotu će se naznačiti dan i čas otvaranja i imena članova veća koji su upoznati sa sadržajem podataka, nakon čega će se omot ponovo zapečatiti i vratiti jedinici za zaštitu svedoka.

Član 109d

Presuda se ne može zasnivati samo na izjavi zaštićenog svedoka.

Član 109đ

Sud je dužan da sva lica koja prisustvuju ispitivanju zaštićenog svedoka upozori da podatke o njemu ili bliskim licima, njihovom prebivalištu, boravištu, premeštanju, dovođenju, čuvanju, mestu i načinu ispitivanja zaštićenog svedoka, čuvaju kao tajnu i da njihovo odavanje predstavlja krivično delo.”

Član 29.

U članu 120. stav 2. broj: „4” zamenjuje se brojem: „6”.

Član 30.

Posle člana 132. dodaje se član 132a koji glasi:

„Član 132a

(1) Fotografije ili zvučni, odnosno zvučni i video snimci radnji sprovedenih u skladu sa ovim zakonikom, mogu da se koriste kao dokaz i na njima se može zasnivati odluka suda.

(2) Kada se zvučni snimci koriste kao dokaz u krivičnom postupku, oni moraju biti prepisani i uneseni u spise krivičnog predmeta.

(3) Fotografije ili zvučni, odnosno zvučni i video snimci koji ne spadaju u stav 1. ovog člana, mogu se koristiti kao dokaz u krivičnom postupku, ako je utvrđena njihova autentičnost i isključena mogućnost fotomontaže ili videomontaže i drugih oblika falsifikovanja fotografija i snimaka i ako su fotografija, odnosno snimak napravljeni uz prećutnu ili izričitu saglasnost osumnjičenog, odnosno okrivljenog, kada se on ili njegov glas, nalaze na fotografiji, odnosno snimku.

(4) Fotografije, zvučni, odnosno zvučni i video snimci sa čijim se pravljenjem nije saglasio osumnjičeni, odnosno okrivljeni, ako se on ili njegov glas nalaze na fotografiji, odnosno snimku, mogu da se koriste kao dokaz u krivičnom postupku, ako se na fotografiji, zvučnom, odnosno zvučnom i video snimku istovremeno nalazi i neko drugo lice, odnosno njegov glas, koje se prećutno ili izričito saglasilo sa pravljenjem fotografije ili zvučnog, odnosno zvučnog i video snimka.

(5) Ako se na fotografiji, zvučnom, odnosno zvučnom i video snimku nalaze samo određeni predmeti ili događaji ili lica koja nemaju svojstvo osumnjičenog ili okrivljenog, fotografija, zvučni, odnosno zvučni i video snimak se mogu koristiti kao dokaz, pod uslovom da nisu nastali izvršenjem krivičnog dela.

(6) Fotografije ili zvučni, odnosno zvučni i video snimci koji su napravljeni bez prećutne ili izričite saglasnosti osumnjičenog ili okrivljenog koji se na njima nalaze, ili čiji je glas snimljen, mogu da se koriste kao dokaz u krivičnom postupku, ako su fotografije ili zvučni, odnosno zvučni i video snimci nastali kao vid opštih bezbednosnih mera koje se preduzimaju na javnim površinama – ulicama, trgovima, parkiralištima, dvorištima škola i ustanova i drugim sličnim javnim površinama, odnosno u javnim objektima i prostorijama – zgradama državnih organa, ustanovama, bolnicama, školama, aerodromima, autobuskim i železničkim stanicama, sportskim stadionima i halama i drugim takvim javnim prostorijama i sa njima povezanim otvorenim površinama, kao i u radnjama, prodavnicama, bankama, menjačnicama, objektima za poslovne namene i drugim sličnim objektima u kojima se snimanje redovno obavlja iz bezbednosnih razloga.

(7) Fotografije ili zvučni, odnosno zvučni i video snimci koji su napravljeni bez prećutne ili izričite saglasnosti osumnjičenog ili okrivljenog koji se na njima nalaze, ili čiji je glas snimljen, mogu da se koriste kao dokaz u krivičnom postupku, ako su fotografije ili zvučni, odnosno zvučni i video snimci nastali kao vid bezbednosnih mera preduzetih od strane držaoca stana i drugih prostorija, odnosno od strane drugog lica po nalogu držaoca stana i drugih prostorija, što se odnosi i na dvorišne i druge slične otvorene prostore.

(8) Kada su fotografije ili zvučni, odnosno zvučni i video snimci nastali u skladu sa stavom 1. i st. 3. do 7. ovog člana, kao dokaz u krivičnom postupku može da se koristi i određeni deo fotografije ili snimka, izdvojen primenom odgovarajućih tehničkih sredstava, kao i fotografija napravljena kao izvod iz video snimka.

(9) Kada su fotografije ili video, odnosno zvučni i video snimci nastali u skladu sa stavom 1. i st. 3. do 7. ovog člana, kao dokaz u krivičnom postupku može da se koristi i crtež ili skica napravljeni na osnovu fotografije ili video snimka, pod uslovom da su napravljeni radi pojašnjenja detalja fotografije ili snimka i da su fotografija, odnosno snimak sadržani u dokaznom materijalu. ”.

Član 31.

U naslovu iznad člana 136. posle reči: „napuštanja” dodaju se reči: „stana ili mesta”.

U članu 136. stav 1. posle reči: „napusti” dodaju se reči: „svoj stan ili”.

U stavu 2. posle reči: „licima” dodaju se reči: „ili prilaženje određenim licima”.

U stavu 3. posle reči: „srodnicima” dodaje se zapeta i reči: „osim ako ta lica nisu obuhvaćena merom iz stava 2. ovog člana”, a posle reči: „braniocem” zapeta i reči: „kao i da obavlja svoju profesionalnu delatnost” brišu se.

U stavu 5. posle reči: „odazvati” zapeta i reč: „ili” zamenjuju se rečju: „i”.

U stavu 6. posle reči: „predsednik veća” dodaju se reči: „ili veće”.

U stavu 7. reč: „ili” zamenjuje se zapedom, a reč: „dužan” zamenjuje se rečima: „ili veće dužno”.

U stavu 9. posle reči: „uračunaće se u izrečenu” dodaju se reči: „kaznu oduzimanja vozačke dozvole ili”.

Posle stava 9. dodaju se st. 10. i 11. koji glase:

„(10) Sud može naložiti da se prema okrivljenom kome je određena jedna ili više mera iz st. 1. i 2. ovog člana, primeni elektronski nadzor radi kontrolisanja poštovanja ograničenja koja su okrivljenom određena, pod uslovom da to neće škoditi zdravlju okrivljenog. Uređaj za lociranje okrivljenog (odašiljač), na zglob ruke ili noge okrivljenog, odnosno na drugi način, pričvršćuje stručno lice, koje pri tom okrivljenom daje detaljna uputstva o načinu rada uređaja. Stručno lice rukuje i uređajem kojim se daljinski prati kretanje okrivljenog i njegov položaj u prostoru (prijemnik). Elektronski nadzor obavlja organ unutrašnjih poslova, Bezbednosno-informativna agencija ili drugi državni organ.

(11) Mere iz st. 2. i 10. ovog člana mogu se odrediti i kao samostalne mere, ako su potrebne u cilju zaštite oštećenog ili svedoka, sprečavanja da okrivljeni utiče na saučesnike ili prikrivače, ili ako postoji opasnost da okrivljeni dovrši započeto krivično delo, ponovi krivično delo, odnosno učini krivično delo kojim preti.”

Član 32.

U članu 137. reči: „stav 2. tačka 4)” zamenjuju se rečima: „stav 1. tačka 4)”, a posle reči: „obeća” dodaju se reči: „pred sudom koji odlučuje o jemstvu”.

Posle stava 1. dodaje se stav 2. koji glasi:

„(2) Jemstvo se može odrediti i kao mera obezbeđenja poštovanja ograničenja iz člana 136 st. 2. i 10. ovog zakonika.”.

Član 33.

U članu 138. stav 1. reči: „koji se” zamenjuju se rečima: „koji sud”.

Član 34.

U članu 139. stav 2. reči: „stav 2. tačka 4)” zamenjuju se rečima: „stav 1. tačka 4)”.

Član 35.

U članu 141. stav 1. menja se i glasi:

„(1) Pritvor se može odrediti samo odlukom suda pod uslovima propisanim u ovom zakoniku, ako je pritvaranje neophodno radi vođenja krivičnog postupka i ako se ista svrha ne može ostvariti drugom merom.”.

U stavu 2. posle reči: „pravnu pomoć” dodaju se reči: „da trajanje pritvora svedu na najkraće neophodno vreme i”.

Član 36.

Član 142. menja se i glasi:

„(1) Pritvor se može odrediti protiv lica za koje postoji osnovana sumnja da je učinilo krivično delo ako:

1) se krije ili ako se ne može utvrditi njegova istovetnost, ili ako postoje druge okolnosti koje ukazuju na opasnost od bekstva;

2) postoje okolnosti koje ukazuju da će uništiti, sakriti, izmeniti ili falsifikovati dokaze ili tragove krivičnog dela ili ako osobite okolnosti ukazuju da će ometati postupak uticanjem na svedoke, veštake, saučesnike ili prikrivače;

3) osobite okolnosti ukazuju da će ponoviti krivično delo, ili dovršiti pokušano krivično delo, ili da će učiniti krivično delo kojim preti;

4) u svojstvu optuženog koji je jednom uredno pozvan, očigledno izbegava da dođe na glavni pretres;

5) je za krivično delo koje mu se stavlja na teret propisana kazna zatvora preko deset godina i ako je to opravdano zbog posebno teških okolnosti krivičnog dela;

6) presudom prvostepenog suda licu izrečena kazna zatvora od pet godina ili teža kazna i ako je to opravdano zbog posebno teških okolnosti krivičnog dela.

(2) U slučaju iz tačke 1) stav 1. ovog člana, pritvor koji je određen samo zbog toga što se ne može utvrditi istovetnost lica, traje dok se istovetnost ne utvrdi. U slučaju iz tačke 2) stav 1. ovog člana, pritvor će se ukinuti čim se obezbede dokazi zbog kojih je određen. Pritvor koji je određen na osnovu tačke 4) stav 1. ovog člana može trajati do objavljivanja presude.”.

Član 37.

Posle člana 142. dodaje se član 142a koji glasi:

„Član 142a

(1) Odluku o određivanju pritvora istražni sudija ili veće donosi po saslušanju okrivljenog. Odluka o produženju ili ukidanju pritvora donosi se u sednici veća, izuzev u slučaju iz člana 145. ovog zakonika.

(2) Saslušanju iz stava 1. ovog člana mogu da prisustvuju javni tužilac i branilac okrivljenog.

(3) Sud je dužan da na pogodan način obavesti javnog tužioca i branioca okrivljenog o vremenu i mestu saslušanja iz stava 1. ovog člana. Saslušanje se može obaviti i u odsustvu obaveštenih lica.

(4) O saslušanju ili sednici veća na kojoj se odlučuje o pritvoru vodi se poseban zapisnik koji se prilaže spisima.

(5) Izuzetno od stava 1. ovog člana odluka o određivanju pritvora se može doneti bez saslušanja okrivljenog ako poziv za saslušanje nije mogao da mu bude uručen zbog nedostupnosti ili neprijavlivanja promene adrese ili ako postoji opasnost od odlaganja.”.

Član 38.

U članu 143. stav 3. reči: „od 24 sata” zamenjuju se rečima: „od 12 sati”.

U stavu 4. reči: „prитvoreno lice može” zamenjuju se rečima: „stranke mogu”, a reči: „u roku od 24 sata od časa predaje rešenja” brišu se.

U stavu 5. reči: „prитvoreno lice može” zamenjuju se rečima: „stranke mogu”.

U stavu 6. posle reči: „dužno je da donese” dodaju se reči: „i dostavi”.

Posle stava 6. dodaje se stav 7. koji glasi:

„(7) Ako je rešenje o određivanju pritvora doneto bez saslušanja okrivljenog, sud će u roku od 48 sati od časa lišenja slobode okrivljenog postupiti u skladu sa članom 142a st. 1. do 4. ovog zakonika.”.

Član 39.

U članu 144. stav 3. reči: „veće vrhovnog suda” zamenjuju se rečima: „veće neposredno višeg suda”, posle reči: „izvršenje rešenja” zapeta se zamenjuje tačkom, a reči: „o kojoj odlučuje Vrhovni sud Srbije u veću sastavljenom od trojice sudija.” brišu se.

Član 40.

U članu 146. stav 1. menja se i glasi: „Posle predaje optužnice sudu do završetka glavnog pretresa, odluka o određivanju, produženju ili ukidanju pritvora donosi se u skladu sa članom 142a ovog zakonika”.

Član 41.

U članu 147. stav 1. posle reči: „odmah” dodaje se zapeta, a reči: „a najkasnije u roku od 24 sata od časa lišenja slobode,” brišu se.

U stavu 2. reči: „odmah, a najkasnije prvog narednog radnog dana” zamenjuju se rečima: „bez odlaganja”.

Član 42.

U članu 150. stav 1. posle druge rečenice dodaje se rečenica koja glasi: „Protiv rešenja istražnog sudije o zabrani pojedinih poseta pritvorenik može izjaviti žalbu koja ne zadržava izvršenje rešenja.”

Posle stava 2. dodaje se novi stav 3. koji glasi:

„(3) Zaštitnik građana, Komisija Narodne skupštine, u skladu sa zakonom i međunarodna organizacija, u skladu sa potvrđenim međunarodnim ugovorom, ima pravo da nesmetano posećuje pritvorena lica i da sa njima razgovara bez prisustva drugih lica.”

Dosadašnji stav 3. koji postaje stav 4. menja se i glasi:

„(4) Pritvorenik se može dopisivati s licima van zatvora sa znanjem i pod nadzorom istražnog sudije. Istražni sudija može zabraniti slanje i primanje pisama i drugih pošiljki štetnih za vođenje postupka. Protiv rešenja istražnog sudije pritvorenik može izjaviti žalbu koja ne zadržava izvršenje rešenja.”

Posle novog stava 4. dodaju se st. 5. i 6. koji glase:

„(5) Zabrana iz stava 4. ovog člana ne odnosi se na prepisku pritvorenika sa svojim braniocem, osim ako ovim zakonikom nije drugačije propisano, kao i pisma koja pritvorenik šalje međunarodnim sudovima, međunarodnim organizacijama koje se bave zaštitom ljudskih prava, zaštitniku građana i domaćim organima zakonodavne, sudske i izvršne vlasti, ili ih od njih prima.

(6) Ne može se zabraniti slanje molbe, pritužbe ili žalbe lica lišenog slobode ili pritvorenog lica. Ovakva pismena šalju se i primaju u zapečaćenoj koverti, koja se zatvara i otvara pred pritvorenikom i to samo u cilju pregleda sadržaja koverta, a ne i sadržaja pismena.”

U dosadašnjem stavu 4. koji postaje stav 7. reči: „st. 1. do 3.” zamenjuju se rečima: „st. 1, 2. i 4.”.

Član 43.

U članu 152. stav 2. reči: „preduzme potrebne mere da se otklone nepravilnosti uočene prilikom obilaska zatvora” zamenjuju se rečima: „o nepravilnostima uočenim prilikom obilaska zatvora bez odlaganja obavesti

ministarstvo nadležno za pravosuđe, koje je dužno da u roku od 15 dana od dana prijema obavesti predsednika suda, odnosno sudiju o merama preduzetim za njihovo otklanjanje”.

Član 44.

U članu 156. stav 2. reči: „i da li je krivično odgovoran” brišu se.

U stavu 3. reči: „krivičnoj odgovornosti i” brišu se.

Član 45.

U članu 159. stav 1. posle reči: „pošte” dodaju se zapeta i reči: „drugog pravnog lica registrovanog za dostavljanje pismena, organa unutrašnjih poslova”.

Član 46.

U članu 160. posle stava 1. dodaje se stav 2. koji glasi:

„(2) Izuzetno od stava 1. ovog člana smatraće se da je pismo za koje je u ovom zakoniku određeno da se ima lično dostaviti, uredno dostavljeno, ako je dostavljeno na adresu koju je sudu navelo lice kome se pismo dostavlja, odnosno ako je dostavljeno na adresu na kojoj je prethodno najmanje jednom izvršeno uredno dostavljanje, a lice kome se vrši dostavljanje nije prijavilo promenu adrese.”.

Član 47.

U članu 166. stav 4. reči: „ako se ne primenjuje postupak propisan u čl. 532. i 533. ovog zakonika,” brišu se.

Član 48.

U članu 169. stav 2. posle reči: „telefonom” dodaju se zapeta i reči: „elektronskom poštom ili drugim elektronskim prenosiocem poruka, pod uslovom da je takvim načinom pozivanja moguće organu koje lice poziva, obezbediti povratni podatak da je lice primilo takav poziv, odnosno obaveštenje.”.

Član 49.

U članu 170. stav 5. menja se i glasi:

„(5) Okrivljeni, odnosno osumnjičeni koji je saslušan po odredbama ovog zakonika o saslušanju okrivljenog i branilac, imaju pravo da razmatraju spise i razgledaju prikupljene predmete koji služe kao dokaz.”.

Član 50.

U članu 171. posle stava 4. dodaju se st. 5. i 6. koji glase:

„(5) Sud može, u skladu sa sudskim poslovníkom, obavezati stranke, oštećenog i druge učesnike postupka da svoje predloge, pravne lekove, druge izjave i saopštenja, podnose sudu i u elektronskom obliku.

(6) Zapisnici i dokumenta iz stava 5. ovog člana u sudu se čuvaju i u elektronskom obliku, u skladu sa sudskim poslovníkom.”.

Član 51.

U članu 184. stav 1. menja se i glasi:

„(1) Okrivljenom koji iz opravdanih razloga propusti rok za izjavu žalbe na presudu ili na rešenje o primeni mere bezbednosti ili o oduzimanju imovinske koristi,

odnosno rok za podnošenje prigovora protiv rešenja o kažnjavanju, sud će dozvoliti povraćaj u pređašnje stanje radi izjave žalbe, odnosno prigovora, ako u roku od osam dana posle prestanka uzroka zbog koga je propustio rok, podnese molbu za povraćaj u pređašnje stanje i ako istovremeno s molbom preda i žalbu, odnosno prigovor.”.

Član 52.

U članu 185. stav 3. menja se i glasi:

„(3) Kad je okrivljeni izjavio žalbu na rešenje kojim se ne dozvoljava povraćaj u pređašnje stanje, sud je dužan da ovu žalbu, zajedno sa žalbom na presudu ili na rešenje o primeni mere bezbednosti ili o oduzimanju imovinske koristi, odnosno zajedno sa prigovorom protiv rešenja o kažnjavanju, kao i sa odgovorom na žalbu i svim spisima, dostavi neposredno višem sudu na rešavanje.”.

Član 53.

U članu 186. posle reči: „rešenja” dodaju se reči: „o kažnjavanju ili”, reči: „ili vaspitne mere” brišu se, a reči: „sa izvršenjem zastane” zamenjuju se rečima: „izvršenje prekine”.

Član 54.

U članu 193. stav 2. tačka 6) reči: „analize krvi” zamenjuju se rečima: „medicinskih i bioloških analiza”.

U stavu 5. posle reči: „prevođenja” dodaju se reči: „i tumačenja”.

Član 55.

U članu 194. stav 1. posle reči: „rešenju” dodaju se reči: „o kažnjavanju, rešenju o izricanju sudske opomene i rešenju”.

U stavu 2. reči: „o obustavi krivičnog postupka” zamenjuju se rečima: „iz stava 1. ovog člana”.

Član 56.

U članu 221. tačka 4) reči: „krivično odgovorno za” zamenjuju se rečju: „učinilo”.

Tačka 8) menja se i glasi:

„8) Izraz javni tužilac odnosi se na javnog tužioca i zamenika javnog tužioca.”.

Član 57.

U članu 229. posle stava 6. dodaju se st. 7. i 8. koji glase:

„(7) Spisak advokata iz stava 6. ovog člana advokatska komora sačinjava po azbučnom redu advokata. Prilikom postavljanja branioca po službenoj dužnosti, organ unutrašnjih poslova je dužan da poštuje redosled sa spiska. O razlozima odstupanja od redosleda sa spiska advokata organ unutrašnjih poslova je dužan da sačini službenu belešku.

(8) Spisak advokata iz stava 6. ovog člana, sa podacima o angažovanju advokata, advokatska komora objavljuje na svojoj veb-stranici.”.

Član 58.

Čl. 232. i 233. brišu se.

Član 59.

Član 234. menja se i glasi:

„(1) Javni tužilac može zahtevati da nadležni državni organ, bankarska ili druga finansijska organizacija obavi kontrolu poslovanja lica za koje postoje osnovi sumnje da je učinilo krivično delo za koje je zakonom propisana kazna zatvora od najmanje četiri godine i da mu dostavi dokumentaciju i podatke koji mogu poslužiti kao dokazi o krivičnom delu ili imovini pribavljenoj krivičnim delom, kao i obaveštenja o sumnjivim novčanim transakcijama u smislu Konvencije o pranju, traženju, zapleni i oduzimanju prihoda stečenim kriminalom i o finansiranju terorizma. O zahtevu i prikupljenim podacima javni tužilac je dužan da odmah obavesti istražnog sudiju.

(2) Na pisani i obrazloženi zahtev javnog tužioca, pod uslovima iz stava 1. ovog člana, istražni sudija može odlučiti da nadležni organ ili organizacija privremeno obustavi određenu finansijsku transakciju, isplatu, odnosno izdavanje sumnjivog novca, vrednosnih papira ili predmeta za koje postoje osnovi sumnje da potiču od krivičnog dela ili od dobiti stečene krivičnim delom, ili su namenjeni izvršenju, odnosno prikrivanju krivičnog dela.

(3) Odluka istražnog sudije iz stava 2. ovog člana donosi se u obliku rešenja. Protiv rešenja istražnog sudije vlasnik novčanih sredstava ima pravo žalbe. O žalbi odlučuje veće iz člana 24. stav 6. ovog zakonika.

(4) U zahtevu iz stava 2. ovog člana javni tužilac će bliže označiti sadržaj mere ili radnje koju nalaže.

(5) Ako javni tužilac ne pokrene krivični postupak u roku od šest meseci od dana kada se upoznao sa podacima prikupljenim primenom mera iz st. 1. i 2. ovog člana ili ako izjavi da ih neće koristiti u postupku, odnosno da protiv osumnjičenog neće zahtevati vođenje postupka, svi dostavljeni podaci će se uništiti pod nadzorom istražnog sudije, o čemu će istražni sudija sačiniti zapisnik.”

Član 60.

U članu 235. stav 1. menja se i glasi:

„(1) Javni tužilac će odbaciti prijavu ako iz same prijave proističe da prijavljeno delo nije krivično delo ili da se ne goni po službenoj dužnosti, ako je nastupila zastarelost ili je delo obuhvaćeno amnestijom ili pomilovanjem ili ako postoje druge okolnosti koje isključuju gonjenje ili ne postoji osnovana sumnja da je osumnjičeni učinio krivično delo. O odbacivanju prijave, kao i o razlozima za to, javni tužilac će obavestiti oštećenog u roku od osam dana (član 61), a ako je krivičnu prijavu podneo organ unutrašnjih poslova, obavestiće i taj organ.”

U stavu 4. reči: „ili ako ne postoji osnovana sumnja da je osumnjičeni izvršio krivično delo,” brišu se.

Član 61.

U članu 236. stav 1. posle reči: „Javni tužilac može” zapeta i reči: „uz saglasnost suda,” brišu se.

Posle tačke 6) dodaju se tač. 7) i 8) koje glase:

„7) da izvrši obavezu ustanovljenu pravnosnažnom odlukom suda, odnosno poštuje ograničenje utvrđeno pravnosnažnom sudskom odlukom,

8) da položi vozački ispit, obavi dodatnu vozačku obuku ili završi drugi odgovarajući kurs.”

Posle stava 1. dodaje se novi stav 2. koji glasi:

„(2) Po odobrenju veća iz člana 24. stav 6. ovog zakonika, javni tužilac može odložiti krivično gonjenje i za krivična dela za koja je predviđena kazna zatvora preko tri godine, a do pet godina.”.

Dosadašnji st. 2. i 3. postaju st. 3. i 4.

Posle stava 4. dodaju se st. 5. do 9. koji glase:

„(5) Kada javni tužilac oceni da oštećeni kome je u potpunosti naknađena pričinjena šteta, iz očigledno neopravdanog razloga ne pristaje da osumnjičeni izvrši obaveze iz stava 1. tač. 2) i 3) ovog člana, a javni tužilac nađe da je izvršenje takvih obaveza celishodno, zatražiće da veće iz člana 24 stav 6. ovog zakonika, svojim rešenjem odobri izvršenje tih obaveza. Ako veće iz člana 24. stav 6. ovog zakonika odobri izvršenje obaveza iz stava 1. tač. 2) i 3) ovog člana, a osumnjičeni ih u potpunosti izvrši, odredbe člana 61. ovog zakonika se neće primenjivati.

(6) Javni tužilac može, uz saglasnost suda pred kojim se vodi glavni pretres, do završetka glavnog pretresa za krivično delo za koje je predviđena novčana kazna ili kazna zatvora do tri godine, odustati od krivičnog gonjenja, ako osumnjičeni ispuni jednu ili više mera iz stava 1. ovog člana. Kada se radi o merama iz stava 1. tač. 2) i 3) ovog člana, potrebna je i saglasnost oštećenog, odnosno primenjuje se pravilo iz stava 5. ovog člana.

(7) Javni tužilac može postupiti u skladu sa stavom 6. ovog člana i kada se postupak vodi za krivično delo za koje je predviđena kazna zatvora preko tri godine, a do pet godina, ako to svojim rešenjem odobri veće iz člana 24. stav 6. ovog zakonika.

(8) Kada se presuda kojom se optužba odbija donese zbog odustanka javnog tužioca od krivičnog gonjenja u skladu sa st. 6. i 7. ovog člana, odredbe člana 62. ovog zakonika neće se primenjivati.“

(9) Kada je krivična prijava podnesena za krivično delo za koje je kao glavna kazna predviđena novčana kazna ili kazna zatvora do tri godine, javni tužilac je dužan da pre podnošenja optužnog predloga, odnosno pre nego što podnese predlog za sprovođenje istražne radnje pre optužnog predloga, ispita postojanje mogućnosti za odlaganje krivičnog gonjenja, zbog čega može obaviti razgovor sa osumnjičenim i oštećenim, kao i drugim licima, odnosno prikupiti druge potrebne podatke, o čemu sastavlja službenu belešku.”.

Član 62.

U članu 243. stav 3. reč: „stranke” zamenjuje se rečima: „javni tužilac i osumnjičeni”.

U stavu 6. posle reči: „(član 24. stav 6)” tačka se zamenjuje zapetom i dodaju reči: „koje je dužno da donese odluku u roku od 48 sati.”.

Član 63.

U članu 244. stav 6. reči: „do pet godina“, zamenjuju se rečima: „do osam godina“.

Član 64.

U članu 251. stav 1. menja se i glasi:

„(1) Saslušanje okrivljenog se može obaviti samo u prisustvu javnog tužioca. Oštećeni kao tužilac, privatni tužilac, branilac i saokrivljeni koji je saslušan i njegov branilac mogu prisustvovati saslušanju okrivljenog.”.

U stavu 4. posle reči: „okrivljeni” stavlja se zapeta, a reči: „i branilac, a oštećeni samo kad je verovatno da svedok neće doći na glavni pretres” zamenjuju se rečima: „branilac i oštećeni”.

Član 65.

U članu 252. stav 3. reči: „i krivičnoj odgovornosti” brišu se.

Član 66.

U članu 254. stav 1. tačka 1) posle reči: „krivično delo” stavlja se zapeta, a reči: „za koje se goni po službenoj dužnosti” zamenjuju se rečima: „a nema uslova za primenu mera bezbednosti”.

Tačka 2) briše se.

Dosadašnje tač. 3) i 4) postaju tač. 2) i 3).

Član 67.

U članu 255. stav 2. menja se i glasi:

„(2) Ako postoje uslovi za izricanje jedinstvene kazne kojom će se obuhvatiti i kazne iz ranijih presuda, odnosno rešenja o kažnjavanju, istražni sudija će zatražiti spise predmeta u kojima su izrečene ove odluke, ili overene prepise tih pravnosnažnih odluka.”.

Član 68.

U članu 261. reči: „Ako to zahtevaju interesi krivičnog postupka, interesi čuvanja tajni, interesi javnog reda, razlozi morala ili zaštite ličnog ili porodičnog života oštećenog ili okrivljenog” zamenjuju se rečima: „Ako to zahtevaju interesi morala, javnog poretka, nacionalne bezbednosti, interesi zaštite maloletnika ili privatnog života učesnika u postupku, ili kada je to neophodno s obzirom na posebne okolnosti zbog kojih bi javnost mogla da povredi interese pravde”.

Član 69.

U članu 263. stav 1. broj: „100.000” zamenjuje se brojem: „500.000”.

U stavu 3. broj: „5” zamenjuje se brojem: „10”.

Član 70.

U članu 268. stav 1. reči: „tač. 1) do 3)” zamenjuju se rečima: „tač. 1) i 2)”.

Član 71.

U članu 272. stav 3. posle reči: „stavove” dodaju se zapeta i reči: „osim u slučaju iz člana 282v stav 5. ovog zakonika”.

Član 72.

U članu 274. stav 1. tačka 1) posle reči: „krivično delo” dodaju se zapeta i reči: „a nema uslova za primenu mera bezbednosti”.

Tačka 2) briše se.

Dosadašnje tač. 3) i 4) postaju tač. 2) i 3).

Član 73.

U članu 275. stav 1. reči: „tač. 1) do 3)” zamenjuju se rečima: „tač. 1) i 2)”, a reči: „tački 4)” zamenjuju se rečima: „tački 3)”.

Član 74.

Posle člana 282. dodaje se Glava HHa koja glasi:

„Glava HHa

SPORAZUM O PRIZNANJU KRIVICE

Član 282a

(1) Kada se krivični postupak vodi za jedno krivično delo ili za krivična dela u sticaju za koja je propisana kazna zatvora do 12 godina, javni tužilac može predložiti okrivljenom i njegovom braniocu zaključenje sporazuma o priznanju krivice, odnosno okrivljeni i njegov branilac mogu javnom tužiocu predložiti zaključenje takvog sporazuma.

(2) Kada se uputi predlog iz stava 1. ovog člana, stranke i branilac mogu pregovarati o uslovima priznanja krivice za krivično delo, odnosno krivična dela koja se okrivljenom stavljaju na teret.

(3) Sporazum o priznanju krivice mora biti upisanom obliku i može se podneti najkasnije do završetka prvog ročišta za održavanje glavnog pretresa.

(4) Sporazum o priznanju krivice se, ako optužnica još nije podnesena, podnosi predsedniku veća iz člana 24. stav 6. ovog zakonika, a nakon podnošenja optužnice, sporazum o priznanju krivice se podnosi predsedniku veća.

(5) Okrivljeni i njegov branilac se mogu u prigovoru protiv optužnice pozvati na zaključeni sporazum o priznanju krivice.

Član 282b

(1) Sporazumom o priznanju krivice okrivljeni u potpunosti priznaje krivično delo za koje se tereti, odnosno priznaje jedno ili više od krivičnih dela učinjenih u sticaju, koja su predmet optužbe, a okrivljeni i javni tužilac se saglašavaju:

1) o vrsti i visini kazne, odnosno o drugim krivičnim sankcijama koje će okrivljenom biti izrečene;

2) o odustajanju javnog tužioca od krivičnog gonjenja za krivična dela koja nisu obuhvaćena sporazumom o priznanju krivice;

3) o troškovima krivičnog postupka i o imovinskopравnom zahtevu;

4) o odricanju stranaka i branioca od prava na žalbu protiv odluke suda donesene na osnovu sporazuma o priznanju krivice, kada je sud u potpunosti prihvatio sporazum.

(2) U sporazumu o priznanju krivice javni tužilac i okrivljeni se mogu saglasiti o izricanju okrivljenom kazne koja po pravilu ne može biti ispod zakonskog minimuma za krivično delo koje se okrivljenom stavlja na teret.

(3) Izuzetno, kada je to očigledno opravdano značajem priznanja okrivljenog za razjašnjenje krivičnog dela za koje se tereti, čije bi dokazivanje bez takvog priznanja bilo nemoguće ili znatno otežano, odnosno za sprečavanje, otkrivanje ili dokazivanje drugih krivičnih dela, odnosno zbog postojanja naročito olakšavajućih okolnosti iz člana 54. stav 2. Krivičnog zakonika, javni tužilac i okrivljeni se mogu saglasiti da se okrivljenom izrekne blaža kazna u granicama propisanim u članu 57. Krivičnog zakonika.

(4) Okrivljeni se sporazumom o priznanju krivice može obavezati na ispunjenje obaveza iz člana 236. stav 1. ovog zakonika pod uslovom da je s obzirom na prirodu obaveza moguće da ih okrivljeni ispuni do podnošenja sporazuma o priznanju krivice sudu, odnosno da do podnošenja sporazuma o priznanju krivice sudu, započne sa ispunjavanjem obaveza.

(5) Okrivljeni može u sporazumu o priznanju krivice prihvatiti obavezu da u određenom roku vrati imovinsku korist stečenu izvršenjem krivičnog dela, odnosno da vrati predmet krivičnog dela.

Član 282v

(1) O sporazumu o priznanju krivice odlučuje sud, koji sporazum rešenjem može odbaciti, usvojiti ili odbiti.

(2) Kada je sporazum o priznanju krivice podnesen pre podnošenja optužnice, o njemu odlučuje predsednik veća iz člana 24. stav 6. ovog zakonika.

(3) Kada je sporazum o priznanju krivice podnesen nakon podnošenja optužnice, odnosno ako se u prigovoru protiv optužnice na takav sporazum pozivaju okrivljeni, odnosno njegov branilac, o njemu odlučuje predsednik veća.

(4) Predsednik veća će sporazum o priznanju krivice odbaciti ako je podnesen nakon što je završeno prvo ročište za održavanje glavnog pretresa. Protiv rešenja o odbacivanju sporazuma o priznanju krivice žalba nije dozvoljena.

(5) Sud o sporazumu o priznanju krivice odlučuje na ročištu, kome prisustvuju javni tužilac, okrivljeni i branilac, a o ročištu se obaveštavaju oštećeni i njegov punomoćnik. Ako okrivljeni sam ne uzme branioca, postaviće mu ga sud po službenoj dužnosti, najkasnije osam dana pre početka ročišta, a tako postavljeni branilac će svoju dužnost vršiti dok rešenje iz stava 9. ovog člana ne postane pravosnažno, odnosno do donošenja presuda iz člana 282d ovog zakonika.

(6) Ročište iz stava 5. ovog člana je javno (član 291), a javnost se sa celog toka ročišta ili njegovog dela, rešenjem suda može isključiti samo ako postoji neki od razloga iz člana 292. ovog zakonika, uz shodnu primenu odredaba člana 293. i člana 294. stav 4. ovog zakonika.

(7) Sud će rešenjem odbaciti sporazum o priznanju krivice, ako na ročište nije došao uredno pozvani okrivljeni. Protiv rešenja o odbacivanju sporazuma o priznanju krivice žalba nije dozvoljena. Ročište iz stava 5. ovog člana se može održati i bez prisustva uredno pozvanog javnog tužioca, o čemu sud obaveštava neposredno višeg javnog tužioca.

(8) Sud će obrazloženim rešenjem usvojiti sporazum o priznanju krivice i doneti odluku koja odgovara sadržini sporazuma, ako utvrdi:

1) da je okrivljeni svesno i dobrovoljno priznao krivično delo, odnosno krivična dela koja su predmet optužbe i da je isključena mogućnost priznanja okrivljenog u zabludi;

2) da je sporazum zaključen u skladu sa odredbama člana 282b st. 2. i 3. ovog zakonika;

3) da je okrivljeni potpuno svestan svih posledica zaključenog sporazuma (član 282b stav 1), a posebno da u potpunosti razume da se sporazumom odriče prava na suđenje i ulaganje žalbe protiv odluke suda donesene na osnovu sporazuma;

4) da postoje i drugi dokazi koji potkrepljuju priznanje krivice okrivljenog;

5) da sporazumom o priznavanju krivice nisu povređena prava oštećenog ili da on nije protivan razlozima pravičnosti.

(9) Kada nije ispunjen jedan ili više uslova iz stava 8. ovog člana, ili kada kazna, odnosno druga krivična sankcija utvrđena u sporazumu o priznanju krivice očigledno ne odgovara težini krivičnog dela koje je okrivljeni priznao, sud će doneti obrazloženo rešenje kojim se sporazum o priznanju krivice odbija, a priznanje okrivljenog dato u sporazumu ne može biti dokaz u krivičnom postupku.

(10) Kada rešenje iz stava 9. ovog člana postane pravnosnažno, sporazum i svi spisi koji su sa njim povezani, uništavaju se pred sudom, o čemu se sastavlja službena beleška, a sudija koji je doneo rešenje iz stava 9. ovog člana ne može učestvovati u daljem postupku.

(11) Rešenje suda o sporazumu o priznanju krivice se dostavlja javnom tužiocu, okrivljenom, braniocu, oštećenom i njegovom punomoćniku.

Član 282g

(1) Protiv rešenja suda o odbijanju sporazuma o priznanju krivice, žalbu u roku od osam dana od dana kada im je rešenje dostavljeno, mogu izjaviti javni tužilac, okrivljeni i njegov branilac.

(2) Protiv rešenja suda o usvajanju sporazuma o priznanju krivice, žalbu u roku iz stava 1. ovog člana, mogu izjaviti oštećeni i njegov punomoćnik.

(3) O žalbi iz st. 1. i 2. ovog člana odlučuje veće iz člana 24. stav 6. ovog zakonika, u čijem sastavu ne može biti sudija koji je doneo rešenje koje se pobija žalbom.

(4) Veće koje odlučuje o žalbi protiv rešenja o sporazumu o priznanju krivice može žalbu odbaciti ako je podnesena po proteku roka iz stava 1. ovog člana, usvojiti je ili je odbiti kao neosnovanu.

(5) Protiv rešenja iz stava 4. ovog člana žalba nije dozvoljena.

Član 282d

(1) Kada rešenje o usvajanju sporazuma o priznanju krivice postane pravnosnažno, ono se smatra sastavnim delom optužnice, ako je ona već podnesena, odnosno javni tužilac u roku od tri dana sastavlja optužnicu u koju uključuje sporazum o priznanju krivice, ako optužnica prethodno još nije bila podnesena, a predsednik veća bez odlaganja donosi presudu kojom okrivljenog oglašava krivim i izriče mu kaznu, odnosno drugu krivičnu sankciju i odlučuje o ostalim pitanjima predviđenim u sporazumu o priznanju krivice (član 282b).

(2) Pored sadržaja iz sporazuma o priznanju krivice (član 282b), presuda iz stava 1. ovog člana, shodno sadrži i podatke iz člana 356. ovog zakonika.

(3) Presuda iz stava 1. ovog člana se dostavlja licima iz člana 360. st. 3. do 5. ovog zakonika, sa poukom da protiv nje žalba nije dozvoljena.

(4) Ako je sporazumom o priznanju krivice predviđeno odustajanje javnog tužioca od krivičnog gonjenja za krivična dela koja nisu obuhvaćena sporazumom o priznanju krivice (član 282b stav 1. tačka 2), sud u odnosu na ta krivična dela, donosi presudu iz člana 354. ovog zakonika, a oštećeni nema pravo iz člana 61. ovog zakonika.”.

Član 75.

U članu 283. stav 2. posle reči: „predsednika suda” dodaju se reči: „i predsednika neposredno višeg suda”, a posle reči: „Predsednik suda” dodaju se reči: „i predsednik neposredno višeg suda”.

Član 76.

Član 292. menja se i glasi:

„Od otvaranja zasedanja pa do završetka glavnog pretresa, veće može u svako doba, po službenoj dužnosti ili po predlogu stranaka, ali uvek po uzimanju njihovih izjava, isključiti javnost za ceo glavni pretres ili jedan njegov deo, ako to zahtevaju interesi zaštite morala, zaštite javnog poretka, zaštite nacionalne bezbednosti, zaštite maloletnika ili zaštite privatnog života učesnika u postupku, ili kada je to, po mišljenju suda, neophodno s obzirom na posebne okolnosti zbog kojih bi javnost mogla da povredi interese pravde.”.

Član 77.

U članu 296. stav 1. posle reči: „optuženog,” dodaje se reč: „ispituje”.

Član 78.

Član 299. menja se i glasi:

„Član 299.

(1) Ako optuženi, branilac, oštećeni, zakonski zastupnik, punomoćnik, svedok, veštak, tumač ili drugo lice koje prisustvuje glavnom pretresu ometa red, narušava dostojanstvo suda ili ne poštuje naređenja predsednika veća za održavanje reda, predsednik veća ga može opomenuti, odnosno narediti da se udalji iz sudnice, a može ga kazniti i novčanom kaznom do 500.000 dinara.

(2) Ako lice iz stava 1. ovog člana, osim optuženog i branioca i nakon što su mu izrečene sankcije iz stava 1. ovog člana nastavi sa narušavanjem reda ili ne poštuje naređenja predsednika veća za održavanje reda, tako da time iskazuje teže nepoštovanje suda i ozbiljno ometa glavni pretres, predsednik veća će napraviti poseban zapisnik u koji će uneti izjave tog lica i opisati njegovo ponašanje, koji će zajedno sa kopijom zapisnika o glavnom pretresu, a po potrebi i kopijom ostalih spisa, dostaviti predsedniku suda. Predsednik suda može u roku od petnaest dana doneti rešenje o kažnjavanju novčanom kaznom do 500.000 dinara ili kaznom zatvora do 15 dana, odnosno može licu iz stava 1. ovog člana izreći obe ove kazne.

(3) Protiv rešenja o kažnjavanju iz st. 1. i 2. ovog člana, može se uložiti žalba veću iz člana 24. stav 6. ovog zakonika. Žalba ne odlaže izvršenje rešenja, niti predstavlja razlog za prekid ili odlaganje glavnog pretresa. Veću koje rešava o žalbi, predsednik veća, odnosno predsednik suda, dostavlja kopiju zapisnika o glavnom pretresu, a po potrebi i kopiju ostalih spisa.

(4) Izuzetno, veće može opozvati rešenje o kažnjavanju iz stava 1. ovog člana, ako se kažnjeno lice izvini sudu i obeća da više neće ometati red u sudnici.

(5) Protiv drugih odluka koje se odnose na održavanje reda i upravljanje glavnim pretresom, nije dozvoljena žalba.

(6) Kažnjavanje iz st. 1. i 2. ovog člana ne isključuje krivično gonjenje kažnjelog lica, ako je njegovom radnjom istovremeno učinjeno i krivično delo, kada će se postupiti prema članu 301. ovog zakonika.

(7) Ako je optuženi udaljen iz sudnice, predsednik veća će narediti da se on vrati u sudnicu odmah po završetku radnje u toku koje je udaljen. Ako optuženi nastavi da ometa red u sudnici, veće će doneti odluku o njegovom ponovnom udaljivanju za određeno vreme, a ako je optuženi već saslušan na glavnom pretresu, onda i za sve vreme dok traje dokazni postupak. Pre završetka dokaznog postupka, predsednik veća će obezbediti prisustvo optuženog, obavestiće ga o toku glavnog pretresa, upoznati ga sa iskazima prethodno saslušanih saoptuženih, odnosno

omogućiti mu da pročita zapisnike o tim iskazima, ako to optuženi želi i pozvati ga da se izjasni o optužbi, ako to nije ranije već učinio. Ako bi optuženi nastavio da narušava red i da vređa dostojanstvo suda, veće ga može ponovo udaljiti iz zasedanja, a u tom slučaju glavni pretres će se dovršiti bez prisustva optuženog, a presudu će mu saopštiti predsednik veća ili sudija-član veća u prisustvu zapisničara.

(8) Braniocu ili punomoćniku koji posle kazne produži da narušava red, veće može uskratiti dalju odbranu, odnosno zastupanje na glavnom pretresu i u tom slučaju stranka će se pozvati da uzme drugog branioca, odnosno punomoćnika. Ako optuženi koji nije saslušan to nije u mogućnosti da učini, odnosno ako u slučaju obavezne odbrane sud ne može bez štete za odbranu da postavi novog branioca, glavni pretres će se prekinuti ili odložiti, a branilac se obavezuje da snosi troškove takvog prekida ili odlaganja. Ako privatni tužilac ili oštećeni kao tužilac ne uzmu drugog punomoćnika, veće može odlučiti da se glavni pretres nastavi bez punomoćnika, ako oceni da njegovo odsustvo ne bi bilo štetno za interese zastupanog, a ako se pretres prekine ili odloži onda kada nije moguć njegov nastavak bez punomoćnika, punomoćnik se obavezuje da snosi troškove takvog prekida ili odlaganja. Rešenje o tome, sa obrazloženjem, unosi se u zapisnik o glavnom pretresu. Protiv ovog rešenja posebna žalba nije dozvoljena.

(9) Ako sud udalji iz sudnice oštećenog kao tužioca ili privatnog tužioca ili njihovog zakonskog zastupnika, glavni pretres će se nastaviti i u njihovoj odsutnosti.

(10) Ako javni tužilac ili lice koje ga zamenjuje, ometa red, narušava dostojanstvo suda ili ne poštuje naređenja predsednika veća za održavanje reda, predsednik veća će ga opomenuti, opomenu će uneti u zapisnik o glavnom pretresu i o tome obavestiti nadležnog javnog tužioca i neposredno višeg javnog tužioca. Predsednik veća može i prekinuti glavni pretres i od nadležnog javnog tužioca zatražiti da odredi drugo lice da zastupa optužnicu.

(11) Kad predsednik veća ili veće kazni advokata ili advokatskog pripravnika koji ometa red, narušava dostojanstvo suda ili ne poštuje naređenja predsednika veća za održavanje reda, predsednik veća će o tome obavestiti nadležnu advokatsku komoru, koja je dužna da predsednika veća i predsednika suda u roku od dva meseca od dana prijema obaveštenja, obavesti o merama koje je preduzela.

Član 79.

U članu 305. stav 1. u drugoj rečenici posle reči: „branioca” briše se zapeta i reči: „ako se optuženi sa tim saglasi”.

Član 80.

U članu 308. stav 1. posle reči: „nove dokaze,” dodaju se reči: „za čije je pribavljanje neophodno duže vreme”.

Član 81.

Član 309. menja se i glasi:

„Član 309.

(1) Glavni pretres koji je odložen mora početi iznova ako se izmenio sastav veća, s tim što veće može odlučiti, po uzimanju izjava od stranaka, da se svedoci i veštaci ne ispituju ponovo, nego da se pročitaju njihovi iskazi dati na ranijem glavnom pretresu.

(2) Glavni pretres koji je odložen, a održava se pred istim većem, nastaviće se, a predsednik veća će ukratko izneti tok ranijeg glavnog pretresa, s tim što veće može i u ovom slučaju odlučiti da glavni pretres počne iznova.

(3) Glavni pretres koji je odložen, a održava se pred drugim predsjednikom veća, mora početi iznova i svi dokazi se moraju ponovo izvesti.

(4) Izuzetno od stava 3. ovog člana, predsjednik veća može, po uzimanju izjava od stranaka, zahtevati od veća iz člana 24. stav 6. ovog zakonika da odluči da se određeni dokazi ne izvode ponovo.

(5) Ako veće iz člana 24. stav 6. ovog zakonika ustanovi da je zbog protoka vremena, zaštite svedoka ili drugih važnih razloga opravdano da se određeni svedoci i veštaci ne ispituju ponovo, rešenjem će odlučiti da se pročitaju zapisnici o njihovom ispitivanju na ranijem glavnom pretresu. Protiv ovog rešenja žalba nije dozvoljena.

(6) O svakom odlaganju koje traje duže od dva meseca, predsjednik veća je dužan da obavesti predsednika suda.”.

Član 82.

Član 310. menja se i glasi:

„Član 310.

(1) Osim slučajeva predviđenih u ovom zakoniku, predsjednik veća može prekinuti glavni pretres zbog pribavljanja određenih dokaza u kratkom vremenu, pripremanja optužbe ili odbrane, odmora ili isteka radnog vremena.

(2) Prekinuti glavni pretres nastavlja se, po pravilu, narednog radnog dana.

(3) Prekinuti glavni pretres nastavlja se uvek pred istim većem.

(4) Ako se glavni pretres ne može nastaviti pred istim većem ili ako je prekid glavnog pretresa trajao duže od osam dana, postupiće se po odredbama člana 309. ovog zakonika.”.

Član 83.

U članu 320. st. 2. i 3. menjaju se i glase:

„(2) Posle toga, predsjednik veća će upitati optuženog da li priznaje da je učinio krivično delo za koje je optužen i pozvati ga da se, ako to želi, izjasni o optužbi i iznese svoju odbranu. Optuženi nije dužan da se izjasni o optužbi niti da iznosi svoju odbranu.

(3) Odbijanje optuženog da odgovori na pitanje iz stava 2. ovog člana smatraće se poricanjem.”.

Posle stava 3. dodaju se novi st. 4. do 7. koji glase:

„(4) Kada optuženi završi svoj iskaz, pitanja mu mogu postavljati najpre tužilac, zatim branilac optuženog, posle njega predsjednik veća i članovi veća, a zatim oštećeni ili njegov zakonski zastupnik i punomoćnik, saoptuženi i njegov branilac i veštaci.

(5) Oštećeni, zakonski zastupnik i punomoćnik oštećenog i veštaci mogu neposredno optuženom postavljati pitanja uz odobrenje predsednika veća.

(6) Predsednik veća će zabraniti pitanje ili odgovor na već postavljeno pitanje ako je ono nedozvoljeno (član 90. stav 1) ili se ne odnosi na predmet optužbe. Smatraće se da se na predmet optužbe odnosi pitanje kojim se proverava verodostojnost iskaza. Stranke mogu zahtevati da o zabrani odluči veće.

(7) Predsednik veća može uvek postaviti pitanje koje doprinosi potpunijem ili jasnijem odgovoru na pitanje postavljeno od strane drugih učesnika u postupku.”.

Dosadašnji stav 4. postaje stav 8.

Član 84.

Član 322. briše se.

Član 85.

U članu 326. stav 3. briše se.

Član 86.

U članu 327. reči: „ u slučaju propisanom u članu 94. ovog zakonika i kad su u pitanju dokazi od kojih zavisi vrsta i mera krivične sankcije” zamenjuju se rečima: „dokaza od kojih zavisi ocena da li priznanje ispunjava pretpostavke iz člana 94. ovog zakonika, kao i dokaza od kojih zavisi odluka o vrsti i meri krivične sankcije.”.

Član 87.

U članu 328. dodaju se novi st. 1. i 2. koji glase:

„(1) Dokazi se izvode onim redom koji utvrdi predsednik veća. Po pravilu, prvo će se izvesti dokazi koje predloži tužilac, zatim dokazi koje predloži odbrana, a na kraju dokazi čije izvođenje veće odredi po službenoj dužnosti i po predlogu oštećenog. Ako obe stranke predlože isti dokaz, prednost u izvođenju tog dokaza ima stranka koja je prva stavila dokazni predlog.

(2) Ako oštećeni koji je prisutan treba da se ispita kao svedok, njegovo ispitivanje će se obaviti pre ostalih svedoka.”.

Dosadašnji st. 1. do 4. postaju st. 3. do 6.

Član 88.

Član 331. menja se i glasi:

„(1) Svedoku i veštaku neposredno postavljaju pitanja stranke, predsednik veća i članovi veća. Ako se stranke ne saglase o drukčijem redosledu, pitanja najpre postavlja stranka koja je predložila svedoka ili veštaka, zatim suprotna stranka, posle nje predsednik i članovi veća, a zatim oštećeni ili njegov zakonski zastupnik i punomoćnik, saoptuženi i veštaci. Ako je sud odredio izvođenje dokaza bez predloga stranaka, pitanja prvi postavljaju predsednik i članovi veća, zatim tužilac, optuženi i njegov branilac, oštećeni ili njegov zakonski zastupnik i punomoćnik i veštaci. Stranka koja je predložila svedoka ili veštaka može posle svih da postavi dopunska pitanja.

(2) Oštećeni, ili njegov zakonski zastupnik i punomoćnik, kao i veštaci mogu neposredno postavljati pitanja uz odobrenje predsednika veća.

(3) Predsednik veća će zabraniti pitanje ili odgovor na već postavljeno pitanje ako je ono nedozvoljeno (član 103. stav 1) ili se ne odnosi na predmet. Stranke mogu zahtevati da o zabrani odluči veće.

(4) Predsednik veća može uvek postaviti pitanje koje doprinosi potpunijem ili jasnijem odgovoru na pitanje postavljeno od strane drugih učesnika u postupku.”.

Član 89.

U članu 333. stav 1. reč: „saslušanje” zamenjuje se rečima: „uzimanju izjava od”.

Član 90.

U članu 335. reč: „saslušanje” zamenjuje se rečima: „uzimanju izjava od”.

Član 91.

U članu 337. stav 1. reč: „saoptuženih” zamenjuje se rečju: „saokrivljenih”.

U stavu 2. reči: „njihovom saslušanju” zamenjuju se rečima: „uzimanju njihovih izjava”.

Član 92.

U članu 344. reči: „i staviće i obrazložiti predlog o krivičnoj odgovornosti optuženog” brišu se.

Član 93.

U članu 345. reči: „krivičnoj odgovornosti” zamenjuju se rečima: „krivičnom delu”.

Član 94.

U članu 355. tačka 2) briše se.

Dosadašnja tačka 3) postaje tačka 2).

Član 95.

U članu 356. stav 1. tačka 7) posle reči: „postupka” briše se zapeta i dodaje se reč: „i”, posle reči: „imovinskopravnom zahtevu” zapeta se zamenjuje tačkom, a reči: „kao i tome da se pravnosnažna presuda ima javno objaviti” brišu se.

U stavu 2. posle reči: „naznačiti” dodaju se reči: „da li je novčana kazna odmerena i izrečena u dnevnim iznosima ili u određenom iznosu i”, a posle reči: „platiti” dodaje se zapeta i reč: „kao”.

Posle stava 2. dodaju se st. 3. do 5. koji glase:

„(3) Ako je optuženi osuđen na kaznu rada u javnom interesu, u presudi će se navesti vrsta i trajanje rada i način zamene ove kazne kaznom zatvora u slučaju da optuženi ne obavi rad u celosti ili u jednom delu.

(4) Ako je optuženi osuđen na kaznu oduzimanja vozačke dozvole, u presudi će se izreći trajanje ove kazne i način njene zamene kaznom zatvora u slučaju da optuženi upravlja motornim vozilom za vreme trajanja kazne oduzimanja vozačke dozvole.

(5) Ako je optuženom izrečena uslovna osuda sa zaštitnim nadzorom, u presudi će se navesti sadržina, trajanje i posledice neispunjenja obaveze zaštitnog nadzora.”.

Član 96.

U članu 358. stav 1. reči: „stav 2. tač. 1) i 3)” zamenjuju se rečima: „stav 1. tač. 1) i 3)”.

U stavu 2. posle reči: „novčanu kaznu,” dodaju se reči: „na kaznu rada u javnom interesu ili na kaznu oduzimanja vozačke dozvole,”.

U stavu 5. reči: „stav 1. tačka 2)” zamenjuju se rečima: „stav 1. tačka 6)”.

U stavu 6. reči: „pravnosnažnosti presude” zamenjuje se rečima: „upućivanja optuženog, odnosno osuđenog u ustanovu za izdržavanje kazne”.

Član 97.

U članu 360. stav 1. menja se i glasi:

„(1) Presuda koja je objavljena mora se pismeno izraditi i poslati u roku od osam dana po objavljivanju, a u složenim stvarima, izuzetno u roku koje odredi predsjednik neposredno višeg suda. Ako presuda nije izrađena i poslata u tim rokovima, predsjednik veća je dužan da pismeno obavesti predsjednika suda i predsjednika neposredno višeg suda zbog čega to nije učinjeno. Predsjednik suda i predsjednik neposredno višeg suda će preduzeti mere da se presuda što pre izradi i pošalje.”.

Član 98.

U članu 361. stav 7. reči: „i krivična odgovornost” brišu se.

Član 99.

U članu 367. tačka 4) menja se i glasi:

„4) zbog odluke o krivičnim sankcijama, oduzimanju imovinske koristi, troškovima krivičnog postupka i imovinskopravnim zahtevima.”.

Član 100.

U članu 369. tačka 2) briše se.

Dosadašnje tač. 3) do 6) postaju tač. 2) do 5).

Član 101.

U članu 371. stav 1. reči: „tačka 5” zamenjuju se rečima: „tačka 4”.

U stavu 2. reči: „tačka 5)” zamenjuju se rečima: „tačka 4)”.

Stav 3. menja se i glasi:

„(3) Odluka o imovinskopravnom zahtevu ili o troškovima krivičnog postupka može se pobijati ako je nepravilna ili suprotna zakonskim odredbama.”.

Stav 4. briše se.

Član 102.

U članu 377. posle stava 4. dodaje se stav 5. koji glasi:

„(5) Izuzetno od stava 1. ovog člana pretres pred drugostepenim sudom mora se održati ako je u istom krivičnom predmetu presuda jednom bila ukinuta.”.

Član 103.

U članu 385. posle stava 1. dodaje se novi stav 2. koji glasi:

„Izuzetno od odredaba stava 1. ovog člana, u slučaju da je u istom predmetu već jedanput ukinuta prvostepena presuda, drugostepeni sud će u sednici veća ili nakon održanog pretresa doneti odluku, pri čemu ne može ukinuti pobijanu presudu i uputiti predmet prvostepenom sudu na ponovno suđenje.”.

Dosadašnji stav 2. postaje stav 3.

Član 104.

U članu 391. stav 3. reči: „tačka 2)” zamenjuje se rečima: „tačka 6)”.

Član 105.

U članu 395. stav 1. menja se i glasi:

„(1) Protiv presude drugostepenog suda dozvoljena je žalba sudu koji odlučuje u trećem stepenu samo u slučaju ako je drugostepeni sud preinačio prvostepenu presudu kojom je optuženi oslobođen od optužbe i izrekao presudu kojom se optuženi oglašava krivim.”.

Član 106.

U članu 401. posle stava 3. dodaje se novi stav 4. koji glasi:

„(4) Kada sud, rešavajući po žalbi protiv rešenja kojim se o određuje, ukida ili produžava pritvor, rešenje ukine i predmet uputi na ponovno odlučivanje, dužan je da istovremeno odluči i o pritvoru.”.

Dosadašnji stav 4. postaje stav 5.

Član 107.

Član 405. menja se i glasi:

"Član 405.

(1) Pravnosnažna presuda može se preinačiti i bez ponavljanja krivičnog postupka:

1) ako je u dve ili više presuda, odnosno rešenja o kažnjavanju protiv istog osuđenog pravnosnažno izrečeno više kazni, a nisu primenjene odredbe o odmeravanju jedinstvene kazne za dela u sticaju;

2) ako je prilikom izricanja jedinstvene kazne, primenom odredaba o sticaju, uzeta kao utvrđena i kazna koja je već obuhvaćena u kazni izrečenoj po odredbama o sticaju u nekoj ranijoj presudi, odnosno rešenju o kažnjavanju;

3) ako se pravnosnažna presuda kojom je za više krivičnih dela izrečena jedinstvena kazna ne bi mogla u jednom delu izvršiti zbog amnestije, pomilovanja ili iz drugih razloga;

4) ako se po pravnosnažnosti presude pojave okolnosti kojih nije bilo kad se izricala presuda ili sud za njih nije znao iako su postojale, a one bi očigledno dovele do blaže osude.

(2) U slučaju iz tačke 1) stav 1. ovog člana, sud će novom presudom preinačiti ranije presude, odnosno rešenja o kažnjavanju, u pogledu odluka o kazni i izreći jedinstvenu kaznu. Za donošenje nove presude nadležan je prvostepeni sud koji je sudio u stvari u kojoj je izrečena najstroža vrsta kazne, a kod istovrsnih kazni - sud koji je izrekao najveću kaznu, a ako su kazne jednake - sud koji je poslednji izrekao kaznu.

(3) U slučaju iz tačke 2) stav 1. ovog člana, preinačiće svoju presudu, odnosno rešenje o kažnjavanju, sud koji je prilikom izricanja jedinstvene kazne pogrešno uzeo u obzir kaznu koja je već obuhvaćena u nekoj ranijoj presudi, odnosno rešenju o kažnjavanju.

(4) U slučaju iz tačke 3) stav 1. ovog člana, sud koji je sudio u prvom stepenu preinačiće raniju presudu u pogledu kazne i izreći novu kaznu ili će utvrditi koliko se od kazne izrečene ranijom presudom ima izvršiti.

(5) U slučaju iz tačke 4) stav 1. ovog člana, sud koji je sudio u prvom stepenu preinačiće raniju presudu u pogledu odluke o kazni i izreći novu kaznu.

(6) Novu presudu donosi sud u sednici veća na predlog javnog tužioca ili osuđenog, a po saslušanju protivne stranke.

(7) Ako su u slučaju iz tač. 1) i 2) stava 1. ovog člana, prilikom izricanja kazne uzete u obzir i presude, odnosno rešenja o kažnjavanju drugih sudova, overeni prepis nove pravnosnažne presude dostaviće se i tim sudovima.”.

Član 108.

Posle člana 405. dodaje se član 405a koji glasi:

„Član 405a

(1) Pravnosnažna presuda se može preinačiti i bez ponavljanja krivičnog postupka u skladu sa članom 504ć stav 3. ovog zakonika.

(2) Predlog za preinačenje pravnosnažne presude bez ponavljanja postupka podnosi javni tužilac u roku od mesec dana od dana pravnosnažnosti osuđujuće presude iz člana 504ć stav 3. ovog zakonika.

(3) Za donošenje nove presude nadležan je sud koji je sudio u prvom stepenu licu iz člana 504ć stav 1. ovog zakonika.

(4) Ako sud oceni da su ispunjeni uslovi iz člana 504ć stav 3. ovog zakonika, izrečenu kaznu će umanjiti najmanje za jednu polovinu.”.

Član 109.

U članu 414. posle reči: „presuda” dodaju se zapeta i reči: „kao i kad je zahtev podnesen zbog povrede prava osuđenog u krivičnom postupku, koja je utvrđena odlukom Ustavnog suda ili međunarodnog suda, u skladu sa potvrđenim međunarodnim ugovorom, a povreda je bila od uticaja na zakonito i pravilno donošenje presude.”.

Član 110.

Naslov iznad člana 415. i čl. 415. do 418. brišu se.

Član 111.

U članu 421. druga rečenica briše se.

Član 112.

Naslov iznad člana 428. i čl. 428. do 432. brišu se.

Član 113.

U naslovu pododeljka D. iznad Glave XXVI posle reči: „GLAVNOG PRETRESA” zapeta se zamenjuje rečju: „I”, a reči: „I ZA POSTUPAK PREMA MALOLETNICIMA” brišu se.

Član 114.

U članu 433. stav 1. reči: „tri godine” zamenjuju se rečima: „pet godina”.

Stavovi 2. do 6. brišu se.

Član 115.

U članu 436. stav 1. tačka 2) posle reči: „preti” dodaju se reči: „ili da će ponoviti krivično delo”.

Član 116.

U članu 441. stav 1. reči: „tač. 1) do 3)” zamenjuju se rečima: „tač. 1) i 2)”, a reči: „tački 4)” zamenjuju se rečima: „tački 3)”.

U stavu 2. reč: „okrivljenom” zamenjuje se rečju: „osumnjičenom”.

Član 117.

U članu 446. stav 3. posle reči: „osudu,” dodaju se reči: „kaznu oduzimanja vozačke dozvole, kaznu rada u javnom interesu,”.

U stavu 10. reči: „u svojstvu tužioca” brišu se.

Član 118.

U članu 447. stav 1. reč: „okrivljenog” zamenjuje se rečju: „osumnjičenog”, a reč: „Okrivljenom” zamenjuje se rečju: „Osumnjičenom”.

U stavu 2. reči: „izmirenja stranaka” zamenjuje se rečima: „izmirenja privatnog tužioca i osumnjičenog”, a reči: „od stranaka” zamenjuju se rečima: „od njih”.

U stavu 4. reč: „okrivljeni” zamenjuje se rečju: „osumnjičeni”.

Član 119.

U članu 450. posle reči: „kaznu” dodaje se zapeta i reči: „kaznu rada u javnom interesu, kaznu oduzimanja vozačke dozvole”.

Član 120.

U članu 451. stav 1. reč: „okrivljenom” zamenjuje se rečju: „osumnjičenom”.

U stavu 3. reč: „novčanoj” briše se.

Član 121.

U članu 457. stav 1. posle reči: „novčanu kaznu,” dodaju se reči: „kaznu rada u javnom interesu, kaznu oduzimanja vozačke dozvole,”.

Član 122.

U članu 461. stav 2. menja se i glasi:

„(2) Ako rešenje o sudskoj opomeni sadrži odluku o meri bezbednosti ili o oduzimanju imovinske koristi, može se pobijati zbog osnova navedenog u članu 371. stav 2. ovog zakonika.”.

Posle stava 2. dodaje se stav 3. koji glasi:

„(3) Ako rešenje o sudskoj opomeni sadrži odluku o imovinskopravnom zahtevu ili o troškovima krivičnog postupka može se pobijati zbog osnova navedenog u članu 371. stav 3. ovog zakonika.”.

Član 123.

U članu 462. reči: „tač. 1) do 4)” zamenjuju se rečima: „tač. 1) do 3)”, a reči: „ili o javnom objavljivanju” brišu se.

Član 124.

Naslov iznad Glave XXIXa i Glava XXIXa menja se i glasi:

„Glava XXIXa

POSEBNE ODREDBE O POSTUPKU ZA KRIVIČNA DELA ORGANIZOVANOG
KRIMINALA, KORUPCIJE I DRUGA IZUZETNO TEŠKA KRIVIČNA DELA

1. Opšte odredbe

Član 504a

(1) Odredbe ove glave sadrže pojedina posebna pravila postupka za krivična dela organizovanog kriminala, korupcije i druga izuzetno teška krivična dela.

(2) Ako odredbama ove glave za slučajeve iz stava 1. ovog člana nije posebno propisano, shodno će se primenjivati ostale odredbe ovog zakonika.

(3) Organizovani kriminal iz stava 1. ovog člana predstavlja vršenje krivičnih dela od strane organizovane kriminalne grupe ili njenih pripadnika.

(4) Pod organizovanom kriminalnom grupom iz stava 3. ovog člana podrazumeva se grupa od tri ili više lica, koja postoji određeno vreme i deluje sporazumno u cilju vršenja jednog ili više krivičnih dela za koja je propisana kazna zatvora od četiri godine ili teža kazna, radi sticanja, posredno ili neposredno, finansijske ili druge koristi.

(5) U krivična dela korupcije iz stava 1. ovog člana i ako nisu rezultat delovanja organizovane kriminalne grupe, spadaju krivična dela: zloupotreba službenog položaja (član 359. Krivičnog zakonika), trgovina uticajem (član 366. Krivičnog zakonika), primanje mita (član 367. Krivičnog zakonika) i davanje mita (član 368. Krivičnog zakonika).

(6) U druga izuzetno teška krivična dela iz stava 1. ovog člana i ako nisu rezultat delovanja organizovane kriminalne grupe, spadaju krivična dela: ubistvo (član 113. Krivičnog zakonika), teško ubistvo (član 114. Krivičnog zakonika), otmica (član 134. st. 1. do 4. Krivičnog zakonika), razbojništvo (član 206. stav 2. Krivičnog zakonika), iznuda (član 214. st. 3. i 4. Krivičnog zakonika), falsifikovanje novca (član 223. st. 1. do 3. Krivičnog zakonika), pranje novca (član 231. st. 1. do 4. Krivičnog zakonika), neovlašćena proizvodnja i stavljanje u promet opojnih droga (član 246. st. 1. i 3. Krivičnog zakonika), krivična dela protiv ustavnog uređenja i bezbednosti Republike Srbije (čl. 305. do 321. Krivičnog zakonika), nedozvoljena proizvodnja, nošenje, držanje i promet oružja i eksplozivnih materija (član 348. stav 3. Krivičnog zakonika), nedozvoljen prelaz državne granice i krijumčarenje ljudi (član 350. st. 2. i 3. Krivičnog zakonika), trgovina ljudima (član 388. st. 1. do 6, 8. i 9. Krivičnog zakonika), trgovina maloletnim licima radi usvojenja (član 389. st. 1. i 2. Krivičnog zakonika), međunarodni terorizam (član 391. Krivičnog zakonika), uzimanje talaca (član 392. Krivičnog zakonika) i finansiranje terorizma (član 393. Krivičnog zakonika).

(7) Odredbe ove glave koje se odnose na krivična dela iz stava 3. ovog člana primenjuju se i u postupku za krivična dela iz čl. 370. do 384. i čl. 385. i 386. Krivičnog zakonika, kao i u postupku za teška kršenja međunarodnog humanitarnog prava izvršena na teritoriji bivše Jugoslavije od 1. januara 1991. godine, koja su navedena u statutu Međunarodnog krivičnog suda za bivšu Jugoslaviju.

(8) Odredbe ove glave koje se odnose na krivična dela iz stava 3. ovog člana primenjuju se i u postupku za krivična dela iz člana 322. st. 3. i 4, člana 323. st. 3. i 4, člana 335, člana 336. st. 1, 2. i 4, člana 336b, člana 337. st. 1, 3. i 4. i člana 339. Krivičnog zakonika, ako su izvršena u vezi sa krivičnim delima iz stava 3. ovog člana, kao i u postupku za krivično delo iz člana 333. Krivičnog zakonika, ako je izvršeno u vezi sa krivičnim delima iz st. 3. i 7. ovog člana.

Član 504b

Državni organi i službena lica koja učestvuju u krivičnom postupku za krivična dela iz člana 504a ovog zakonika dužni su da postupaju hitno.

Član 504v

(1) Podaci o pretkrivičnom i istražnom postupku za krivična dela iz člana 504a ovog zakonika predstavljaju službenu tajnu. Osim službenih lica te podatke ne mogu odavati ni drugi učesnici postupka kojima oni postanu dostupni. Službeno lice pred kojim se vodi postupak dužno je da učesnika postupka obavesti o dužnosti čuvanja tajne.

(2) Podaci o pretkrivičnom i istražnom postupku koji se odnose na krivična dela iz člana 504a ovog zakonika mogu se objaviti samo na osnovu pismenog odobrenja nadležnog javnog tužioca, odnosno istražnog sudije.

Član 504g

(1) U postupku za krivična dela iz člana 504a stav 3. ovog zakonika u prvom stepenu sudi veće sastavljeno od trojice sudija, a u drugom stepenu veće sastavljeno od petorice sudija.

(2) Žalbu protiv presude prvostepenog suda u postupku za krivična dela iz člana 504a stav 3. ovog zakonika ovlašćena lica mogu izjaviti u roku od 30 dana od dana dostavljanja presude.

Član 504d

(1) U postupku za krivična dela iz člana 504a stav 3. ovog zakonika ne primenjuju se posebne odredbe o skraćenom postupku (Glava XXVI) i o postupku za izricanje krivičnih sankcija bez glavnog pretresa (Glava XXVII).

(2) Prema pritvorenom organizatoru i članovima organizovane kriminalne grupe u postupku za krivična dela iz člana 504a stav 3. ovog zakonika mogu se primeniti i mere posebnog nadzora propisane posebnim zakonom.

Član 504đ

(1) Ako organi unutrašnjih poslova saznaju da se priprema ili da je učinjeno krivično delo iz člana 504a ovog zakonika, dužni su da o tome odmah obaveste nadležnog javnog tužioca.

(2) Javni tužilac može zahtevati da organi unutrašnjih poslova preuzmu određene mere ili radnje u datom roku i da ga o tome obaveste.

(3) Neizvršenje zahteva iz stava 2. ovog člana ili prekoračenje određenog roka organ unutrašnjih poslova dužan je da javnom tužiocu posebno obrazloži.

(4) Iskazi i obaveštenja koje je javni tužilac prikupio u pretkrivičnom postupku mogu se koristiti kao dokaz u krivičnom postupku, ali se odluka ne može zasnivati samo na njima.

2. Mere organa gonjenja za otkrivanje i dokazivanje krivičnih dela iz člana 504a ovog zakonika

1) Nadzor i snimanje telefonskih i drugih razgovora ili komunikacije

Član 504e

(1) Na pismeni i obrazloženi predlog javnog tužioca istražni sudija može narediti nadzor i snimanje telefonskih i drugih razgovora ili komunikacija drugim tehničkim sredstvima i optička snimanja lica za koje postoje osnovi sumnje da je učinilo krivično delo iz člana 504a ovog zakonika, ako se na drugi način ne mogu prikupiti dokazi za krivično gonjenje ili bi njihovo prikupljanje bilo znatno otežano.

(2) Mere iz stava 1. ovog člana izuzetno se mogu odrediti i ako postoje osnovi sumnje da se priprema neko od krivičnih dela iz člana 504a ovog zakonika, a okolnosti slučaja ukazuju da se na drugi način krivično delo ne bi moglo otkriti, sprečiti ili dokazati, ili bi to izazvalo nesrazmerne teškoće ili veliku opasnost.

(3) Mere iz stava 1. ovog člana određuje istražni sudija obrazloženom naredbom. U naredbi se navode podaci o licu prema kojem se mera primenjuje, osnovi sumnje, način sprovođenja, obim i trajanje mera. Mere mogu trajati najduže šest meseci, a zbog važnih razloga mogu biti produžene još najviše dva puta u trajanju od po tri meseca. Izvođenje mera se prekida čim prestanu razlozi za njihovu primenu.

Član 504ž

(1) Naredbu istražnog sudije iz člana 504e stav 1. ovog zakonika izvršavaju organi unutrašnjih poslova, Bezbednosno-informativne agencije ili Vojno-bezbednosne agencije. O izvršenju mere organi unutrašnjih poslova, Bezbednosno-informativne agencije i Vojno-bezbednosne agencije sačinjavaju dnevne izveštaje koje zajedno sa prikupljenim snimcima dostavljaju istražnom sudiji i javnom tužiocu na njihov zahtev.

(2) Poštanska, telegrafska i druga preduzeća, privredna društva i lica registrovana za prenošenje informacija dužna su da organima unutrašnjih poslova, Bezbednosno-informativnoj agenciji i Vojno-bezbednosnoj agenciji omoguće izvršenje mera iz člana 504e stava 1. ovog zakonika.

(3) Snimanja iz člana 504e stav 1. ovog zakonika mogu se po naredbi istražnog sudije obaviti i na javnim mestima i u prostorijama koje nisu stanovi.

(4) Dok mera traje, naredba istražnog sudije i postupak njenog izvršenja smatraju se službenom tajnom.

Član 504z

(1) Po izvršenju mera iz člana 504e stav 1. ovog zakonika, organi unutrašnjih poslova, Bezbednosno-informativne agencije i Vojno-bezbednosne agencije dostaviće istražnom sudiji snimke i poseban izveštaj koji sadrži: vreme početka i završetka mere, podatke o službenom licu koje je meru sprovelo, opis tehničkih sredstava koja su primenjena, broj i identitet lica obuhvaćenih merom i ocenu o svrsishodnosti i rezultatima primenjene mere.

(2) Istražni sudija može odrediti da se snimci dobijeni upotrebom tehničkih sredstava u celini ili delimično prepišu i opišu. Istražni sudija će dostaviti javnom tužiocu sav materijal dobijen sprovođenjem mera iz člana 504e stav 1. ovog zakonika.

(3) Ako javni tužilac ne pokrene krivični postupak u roku od šest meseci od dana kada se upoznao sa materijalom iz stava 2. ovog člana ili ako izjavi da ga neće koristiti u postupku, odnosno da protiv osumnjičenog neće zahtevati vođenje postupka, istražni sudija će doneti rešenje o uništenju prikupljenog materijala. O donošenju rešenja istražni sudija može obavestiti lice prema kome su sprovedene mere iz člana 504e stav 1. ovog zakonika, ukoliko je u toku sprovođenja mere utvrđen njegov identitet. Materijal se uništava pod nadzorom istražnog sudije. O radnjama iz ovoga stava istražni sudija će sastaviti zapisnik.

(4) Ako je u primeni mera iz člana 504e stav 1. ovog zakonika postupljeno suprotno odredbama ovog zakonika ili naredbi istražnog sudije, na prikupljenim podacima se ne može zasnivati sudska odluka. Na dobijene podatke i obaveštenja shodno će se primenjivati odredbe člana 99. ovog zakonika. Odredbe člana 178. stav 1, člana 273. stav 4, člana 337. stav 3. i člana 374. stav 4. ovog zakonika shodno će

se primenjivati i na snimke sačinjene suprotno odredbama čl. 504e do 504z ovog zakonika.

(5) Ako je primenom mera iz člana 504e stav 1. ovog zakonika prikupljen materijal koji se odnosi na krivično delo koje nije bilo obuhvaćeno naredbom istražnog sudije iz člana 504e stav 3. ovog zakonika, takav materijal se može koristiti u krivičnom postupku samo ako se odnosi na krivično delo koje spada u krivična dela predviđena u članu 504a ovog zakonika.

2) Pružanje simulovanih poslovnih usluga i pružanje simulovanih pravnih poslova

Član 504i

(1) Ako postoje osnovi sumnje da je učinjeno krivično delo iz člana 504a ovog zakonika istražni sudija može, na zahtev javnog tužioca, odobriti pružanje simulovanih poslovnih usluga i sklapanje simulovanih pravnih poslova, ako se na drugi način ne mogu prikupiti dokazi za krivično gonjenje ili bi njihovo prikupljanje bilo znatno otežano.

(2) Mera iz stava 1. ovog člana izuzetno se može odrediti i ako postoje osnovi sumnje da se priprema neko od krivičnih dela iz člana 504a ovog zakonika, a okolnosti slučaja ukazuju da se na drugi način delo ne bi moglo otkriti, sprečiti ili dokazati, ili bi to izazvalo nesrazmerne teškoće ili veliku opasnost.

(3) Pismena i obrazložena naredba istražnog sudije kojom se određuje mera iz stava 1. ovog člana sadrži podatke o licu prema kojem se mera sprovodi, zakonski naziv i opis krivičnog dela, način, obim, mesto i trajanje mere.

(4) Mera iz stava 1. ovog člana može trajati šest meseci. Na obrazloženi predlog javnog tužioca istražni sudija može produžiti trajanje mere najviše za još tri meseca. Prilikom određivanja i produženja mere istražni sudija će posebno oceniti da li bi se isti rezultat mogao postići na način kojim se manje ograničavaju prava građana.

Član 504j

(1) Meru iz člana 504i stav 1. ovog zakonika izvršavaju ovlašćena službena lica organa unutrašnjih poslova, Bezbednosno-informativne agencije, Vojno-bezbednosne agencije ili drugo lice koje, na predlog organa unutrašnjih poslova, Bezbednosno-informativne agencije ili Vojno-bezbednosne agencije, odredi istražni sudija. O izvršenju mere ovlašćeno službeno lice sačinjava dnevne izveštaje koje zajedno sa prikupljenom dokumentacijom dostavlja istražnom sudiji i javnom tužiocu.

(2) Po izvršenju mere iz člana 504i stav 1. ovog zakonika organ unutrašnjih poslova, Bezbednosno-informativna agencija ili Vojno-bezbednosna agencija dostavlja istražnom sudiji i javnom tužiocu poseban izveštaj u kome se navodi: vreme početka i završetka mere, podaci o licu koje je sprovelo meru, opis tehničkih sredstava koja su primenjena, broj i identitet lica obuhvaćenih merom i rezultati primenjene mere.

(3) Uz izveštaj iz stava 2. ovog člana organ unutrašnjih poslova, Bezbednosno-informativna agencija ili Vojno-bezbednosna agencija dostavlja javnom tužiocu celokupnu dokumentaciju o preduzetoj meri, video, zvučne ili elektronske zapise i sve druge dokaze koji su prikupljeni primenom mere.

(4) Lice koje izvršavajući naredbu istražnog sudije pruža simulovane poslovne usluge i sklapa simulovane pravne poslove ne čini krivično delo, ako je radnja koju preduzima Krivičnim zakonikom predviđena kao radnja krivičnog dela.

Član 504k

(1) Ako javni tužilac ne pokrene krivični postupak u roku od šest meseci od dana kada se upoznao sa dokumentacijom iz člana 504j stav 3. ovog zakonika ili ako izjavi da je neće koristiti u postupku, odnosno da protiv osumnjičenog neće zahtevati vođenje postupka, istražni sudija će postupiti u skladu sa odredbom člana 504z stav 3. ovog zakonika.

(2) Ako je primenom mere iz člana 504i stav 1. ovog zakonika prikupljen materijal koji se odnosi na krivično delo koje nije bilo obuhvaćeno naredbom istražnog sudije iz člana 504i stav 3. ovog zakonika, takav materijal se može koristiti u krivičnom postupku samo ako se odnosi na krivično delo koje spada u krivična dela predviđena u članu 504a ovog zakonika.

3) Kontrolisana isporuka

Član 504l

(1) Republički javni tužilac, odnosno drugi javni tužilac nadležan za teritoriju Republike Srbije može odobriti kontrolisanu isporuku, kojom se dozvoljava da nezakonite ili sumnjive pošiljke izađu, pređu ili uđu na teritoriju jedne ili više država, uz znanje i pod nadzorom njihovih nadležnih organa u cilju prikupljanja dokaza i identifikovanja lica umešanih u izvršenje krivičnog dela.

(2) Meru iz stava 1. ovog člana i način sprovođenja te mere sprovode organi unutrašnjih poslova ili drugi državni organi koje odredi Republički javni tužilac, odnosno drugi javni tužilac nadležan za teritoriju Republike Srbije.

(3) Kontrolisana isporuka se sprovodi uz saglasnost nadležnih organa zainteresovanih država i na osnovu uzajamnosti, u skladu sa potvrđenim međunarodnim ugovorima, kojima se detaljnije uređuje sadržaj ove mere.

(4) Mera iz stava 1. ovog člana može se preduzeti ako otkrivanje i lišenje slobode osumnjičenih koji su uključeni u vršenje krivičnih dela iz člana 504a ovog zakonika na drugi način ne bi bilo moguće, ili bi bilo znatno otežano, naročito u slučajevima nezakonitog prevoza opojnih droga, oružja i drugih predmeta proisteklih iz vršenja krivičnih dela ili koji služe kao sredstva za vršenje krivičnih dela.

(5) Ako međunarodnim ugovorom nije drugačije predviđeno, mere iz stava 1. ovog člana će se preduzeti ako su se nadležni organi država preko kojih prolaze nezakonite ili sumnjive pošiljke prethodno saglasili:

1) da određene nezakonite ili sumnjive pošiljke izađu i uđu, odnosno pređu preko teritorije domaće države;

2) da će prelaz i isporuka nezakonitih ili sumnjivih pošiljki biti neprestano nadzirana od strane nadležnih organa države na čijoj se teritoriji nalaze;

3) da će biti preduzete radnje u cilju krivičnog gonjenja svih lica koja su učestvovala u isporuci nezakonitih ili sumnjivih pošiljki;

4) da će nadležni državni organi drugih država biti redovno obaveštavani o toku i ishodu krivičnog postupka protiv okrivljenih za krivična dela koja su bila predmet kontrolisane isporuke.

(6) Republički javni tužilac, odnosno drugi javni tužilac nadležan za teritoriju Republike Srbije određuje način sprovođenja mere iz stava 1. ovog člana.

(7) Po izvršenju mera iz stava 1. ovog člana ovlašćeno službeno lice organa unutrašnjih poslova, odnosno drugog državnog organa, podnosi Republičkom javnom tužiocu, odnosno drugom javnom tužiocu nadležnom za teritoriju Republike Srbije izveštaj koji sadrži: podatke o vremenu početka i završetka mere, podatke o

službenom licu koje je sprovedo meru, opis primenjenih tehničkih sredstava, podatke o broju i identitetu obuhvaćenih lica i rezultatima primenjene mere.

4) Automatsko računarsko pretraživanje ličnih i drugih sa njima povezanih podataka

Član 504lj

(1) Automatsko računarsko pretraživanje ličnih i drugih sa njima povezanih podataka i njihova elektronska obrada može se preduzeti ako postoje osnovi sumnje da je učinjeno krivično delo iz člana 504a ovog zakonika, ako se na drugi način ne mogu prikupiti dokazi za krivično gonjenje ili bi njihovo prikupljanje bilo znatno otežano.

(2) Mera iz stava 1. ovog člana izuzetno se može odrediti i ako postoje osnovi sumnje da se priprema neko od krivičnih dela iz člana 504a ovog zakonika, a okolnosti slučaja ukazuju da se na drugi način delo ne bi moglo otkriti, sprečiti ili dokazati, ili bi to izazvalo nesrazmerne teškoće ili veliku opasnost.

(3) Mera iz stava 1. ovog člana se sastoji u automatskom pretraživanju već pohranjenih ličnih i drugih, sa njima neposredno povezanih podataka i u njihovom automatskom poređenju sa podacima koji se odnose na krivično delo iz stava 1. ovog člana i na osumnjičenog, da bi se kao mogući osumnjičeni isključila lica u pogledu kojih ne postoji verovatnoća da su povezana sa krivičnim delom.

(4) Meru iz stava 1. ovog člana naređuje istražni sudija, na predlog javnog tužioca. Naredba istražnog sudije sadrži: zakonski naziv krivičnog dela iz stava 1. ovog člana, opis podataka koje je potrebno automatski prikupiti i proslediti, označenje državnog organa koji je dužan da automatski prikuplja tražene podatke i dostavlja ih javnom tužiocu i organu unutrašnjih poslova, obim posebne dokazne radnje i vreme njenog trajanja.

(5) Mera iz stava 1. ovog člana može trajati najviše šest meseci, a iz važnih razloga njeno trajanje se može produžiti za još tri meseca.

(6) Meru iz stava 1. ovog člana sprovode organi unutrašnjih poslova, Bezbednosno-informativna agencija, Vojno-bezbednosna agencija, organi carinske službe ili drugi državni organi, odnosno druga pravna lica koja na osnovu zakona vrše određena javna ovlašćenja.

(7) Ako javni tužilac ne pokrene krivični postupak u roku od šest meseci od dana kada se upoznao sa podacima prikupljenim primenom mere iz stava 3. ovog člana ili ako izjavi da ih neće koristiti u postupku, odnosno da protiv osumnjičenog neće zahtevati vođenje postupka, istražni sudija će postupiti u skladu sa odredbom člana 504z stav 3. ovog zakonika.

3. Posebne mere organa gonjenja za otkrivanje i dokazivanje krivičnih dela iz člana 504a stav 3. ovog zakonika

1) Prikriveni islednik

Član 504m

(1) Istražni sudija može, na zahtev javnog tužioca, odrediti da se angažuje prikriveni islednik kada postoje osnovi sumnje da je učinjeno krivično delo iz člana 504a stav 3. ovog zakonika, ako se na drugi način ne mogu prikupiti dokazi za krivično gonjenje ili bi njihovo prikupljanje bilo znatno otežano.

(2) Mera iz stava 1. ovog člana izuzetno se može odrediti i ako postoje osnovi sumnje da se priprema neko od krivičnih dela iz člana 504a stav 3. ovog zakonika, a okolnosti slučaja ukazuju da se na drugi način delo ne bi moglo otkriti, sprečiti ili dokazati, ili bi to izazvalo nesrazmerne teškoće ili veliku opasnost.

(3) Pismena i obrazložena naredba istražnog sudije kojom se određuje mera iz stava 1. ovog člana, sadrži podatke o licima i grupi prema kojima se primenjuje, opis mogućih krivičnih dela, način, obim, mesto i trajanje mere.

(4) Prikrivenog islednika pod pseudonimom ili šifrom određuje ministar nadležan za unutrašnje poslove, direktor Bezbednosno-informativne agencije ili direktor Vojno-bezbednosne agencije, odnosno lice koje oni ovlaste.

(5) Prikriveni islednik je, po pravilu, ovlašćeno službeno lice organa unutrašnjih poslova, Bezbednosno-informativne agencije ili Vojno-bezbednosne agencije, a ako to zahtevaju posebne okolnosti slučaja i drugo obučeno lice koje, pod uslovom uzajamnosti, može biti i strani državljanin.

(6) Prikriveni islednik ne može biti lice protiv koga je u toku krivični postupak ili je pravnosnažno osuđivano za krivično delo koje se goni po službenoj dužnosti, niti lice za koje postoje osnovi sumnje da je pripadnik organizovane kriminalne grupe.

(7) Mera iz stava 1. ovog člana traje koliko je potrebno da se prikupe dokazi, a najduže godinu dana. Na obrazložen predlog javnog tužioca istražni sudija može produžiti trajanje mere za najduže šest meseci.

(8) Za vreme sprovođenja mere iz stava 1. ovog člana, radi zaštite identiteta prikrivenog islednika, nadležni organi mogu izmeniti podatke u bazama podataka, kao i izdati lične isprave sa izmenjenim podacima u cilju zaštite identiteta prikrivenog islednika i sprovođenja ove mere. Ovi podaci predstavljaju službenu tajnu.

Član 504n

(1) Prikriveni islednik može na osnovu naredbe istražnog sudije upotrebiti tehnička sredstva za snimanje razgovora, odnosno sredstva za fotografisanje ili zvučno i video snimanje.

(2) Prikriveni islednik tokom trajanja mere podnosi periodične izveštaje svom neposrednom starešini. Izuzetno, izveštaji se neće podnositi ako bi to ugrozilo bezbednost prikrivenog islednika ili drugih lica.

(3) Po završetku mere, starešina iz stava 2. ovog člana dužan je da podnese izveštaj istražnom sudiji i javnom tužiocu. Izveštaj sadrži: vreme početka i završetka mere, šifru ili pseudonim prikrivenog islednika, opis primenjenih postupaka i tehničkih sredstava, podatke o broju i identitetu lica obuhvaćenih merom i opis postignutih rezultata.

(4) Uz izveštaj iz stava 3. ovog člana, javnom tužiocu se dostavljaju fotografije, zvučni i video snimci, prikupljena dokumentacija i svi dokazi koji su pribavljeni primenom mere.

(5) Zabranjeno je i kažnjivo da prikriveni islednik podstrekava drugog na izvršenje krivičnog dela.

Član 504nj

(1) Prikriveni islednik se pod šifrom ili pseudonimom može izuzetno ispitati u krivičnom postupku kao svedok. Ispitivanje će se obaviti tako da se strankama ne otkrije identitet prikrivenog islednika. Istovetnost prikrivenog islednika neposredno pre njegovog ispitivanja sud će utvrditi na osnovu izjave starešine iz člana 504n stav 2. ovog zakonika. Podaci o identitetu prikrivenog islednika koji se ispituje kao svedok predstavljaju službenu tajnu. Ispitivanje prikrivenog islednika će se obaviti shodnom primenom pravila o ispitivanju zaštićenih svedoka. Prikriveni islednik se poziva preko starešine iz člana 504n stav 2. ovog zakonika.

(2) Sudska odluka se ne može zasnivati samo na iskazu prikrivenog islednika.

(3) Ako je primenom mere iz člana 504m stav 1. ovog zakonika prikupljen materijal koji se odnosi na krivično delo koje nije bilo obuhvaćeno naredbom istražnog sudije iz člana 504m stav 3. ovog zakonika, takav materijal se može koristiti u krivičnom postupku samo ako se odnosi na krivično delo predviđeno u članu 504a stav 3. ovog zakonika.

2) Svedok saradnik

Član 504o

(1) Javni tužilac može sudu predložiti da se uz određene pogodnosti kao svedok ispita pripadnik organizovane kriminalne grupe, koji je priznao da joj pripada (u daljem tekstu: svedok saradnik), protiv koga se vodi krivični postupak za krivično delo iz člana 504a stav 3. ovog zakonika, pod uslovom da je u potpunosti priznao izvršenje krivičnog dela, i ako je značaj njegovog iskaza za otkrivanje, dokazivanje ili sprečavanje drugih krivičnih dela organizovane kriminalne grupe pretežniji od posledica krivičnog dela koje je učinio.

(2) Svedok saradnik ne može biti lice za koje postoji osnovana sumnja da je organizator grupe iz stava 1. ovog člana.

(3) Predlog iz stava 1. ovog člana javni tužilac može da podnese do završetka glavnog pretresa.

Član 504p

(1) Pre podnošenja zahteva, javni tužilac će upozoriti svedoka saradnika na dužnosti iz člana 102. stav 2. i člana 106. ovog zakonika i pogodnosti iz člana 504t ovog zakonika. Na pogodnost oslobađanja od dužnosti svedočenja iz člana 98. ovog zakonika i oslobodjenja od dužnosti odgovaranja na pojedina pitanja iz člana 100. ovog zakonika svedok saradnik se ne može pozivati.

(2) Posle upozorenja iz stava 1. ovog člana, javni tužilac će pozvati svedoka saradnika da u roku koji ne može biti duži od 30 dana, samostalno i svojeručno, što detaljnije i potpunije, iskreno opiše sve što zna o predmetu suđenja povodom koga se vodi krivični postupak i o drugim krivičnim delima. Nepismeni svedok saradnik diktiraće ovaj preliminarni iskaz u aparat za snimanje glasa.

(3) Upozorenje iz stava 1. ovog člana, odgovori svedoka saradnika i njegova izjava da će dati iskaz o svemu što mu je poznato i da neće ništa prećutati, javni tužilac će uneti u zapisnik, zajedno sa iskazom iz stava 2. ovog člana, a koji potpisuje i svedok saradnik. Zapisnik se prilaže uz predlog javnog tužioca iz člana 504o stav 1. ovog zakonika.

Član 504r

(1) O predlogu javnog tužioca iz člana 504o stav 1. ovog zakonika u istrazi i do početka glavnog pretresa odlučuje rešenjem veće prvostepenog suda iz člana 24. stav 6. ovog zakonika, a na glavnom pretresu veće pred kojim se drži glavni pretres. Odluka se donosi u roku od 30 dana od dana podnošenja predloga.

(2) Na sednicu veća će se pozvati javni tužilac, lice predloženo za svedoka saradnika i njegov branilac. Sednica veća se drži bez prisustva javnosti.

(3) Protiv rešenja veća iz stava 1. ovog člana kojim se predlog javnog tužioca odbija žalbu može izjaviti javni tužilac u roku od 48 sati od časa dostavljanja rešenja. Odluku o žalbi donosi neposredno viši sud u roku od tri dana od dostavljanja žalbe i spisa prvostepenog suda.

(4) Ako prihvati predlog javnog tužioca, veće će odrediti da se iz spisa izdvoje zapisnici i službene beleške o ranijim iskazima svedoka saradnika koje je dao kao

osumnjčeni ili okrivljeni, i oni se ne mogu upotrebiti kao dokaz u krivičnom postupku, osim u slučaju iz člana 504t stav 3. ovog zakonika.

Član 504s

(1) Prilikom ispitivanja svedoka saradnika javnost je isključena, osim ako veće na predlog javnog tužioca i uz saglasnost svedoka saradnika ne odluči drukčije.

(2) Pre donošenja odluke iz stava 1. ovog člana, predsednik veća će uz prisustvo branioca upoznati svedoka sa predlogom javnog tužioca i obavestiti ga o njegovom pravu da bude ispitan bez prisustva javnosti. Izjava svedoka saradnika da bude ispitan uz prisustvo javnosti uneće se u zapisnik.

Član 504t

(1) Svedoku saradniku koji je sudu dao iskaz u skladu sa obavezama iz člana 504p ovog zakonika, utvrđuje se minimalna kazna propisana Krivičnim zakonikom za krivično delo koje je priznao i za koje je u postupku dokazano da ga je učinio, a zatim se tako utvrđena kazna izriče umanjena za jednu polovinu, s tim što ne može biti manja od 30 dana zatvora.

(2) Uzimajući u obzir značaj iskaza svedoka saradnika, okolnosti krivičnih dela koja mu se stavljaju na teret, njegovo držanje pred sudom, raniji život i druge bitne okolnosti, sud može izuzetno, na predlog javnog tužioca, svedoka saradnika oglasiti krivim i izreći mu blažu kaznu ili ga osloboditi od kazne.

(3) Ako svedok saradnik ne postupi u skladu sa obavezama iz člana 504p ovog zakonika ili pre pravnosnažno okončanog postupka izvrši novo krivično delo iz člana 504a stav 3. ovog zakonika, javni tužilac će nastaviti krivično gonjenje ili preduzeti krivično gonjenje za novo krivično delo. Na osnovu izjave javnog tužioca sud će ukinuti rešenje o davanju statusa svedoka saradnika.

(4) Ako se u toku postupka otkrije neko ranije izvršeno krivično delo svedoka saradnika navedeno u članu 504a stav 3. ovog zakonika, javni tužilac može postupiti u skladu sa odredbama čl. 504o i 504p ovog zakonika.

(5) Osim dužnosti da iskazuje istinu i da ne prećuti ništa što mu je o predmetu suđenja poznato, svedok saradnik ima sva prava koja po ovom zakoniku pripadaju okrivljenom.

Član 504ć

(1) Javni tužilac može predložiti sudu za svedoka lice koje je pravnosnažno osuđeno za krivično delo iz člana 504a stav 3. ovog zakonika, pod uslovom da je značaj njegovog iskaza za otkrivanje, dokazivanje ili sprečavanje krivičnih dela iz člana 504a stav 3. ovog zakonika pretežniji od posledica krivičnog dela za koje je osuđen.

(2) Lice iz stava 1. ovog člana ne može biti lice koje je pravnosnažno osuđeno kao organizator organizovane kriminalne grupe ili je pravnosnažno osuđeno na kaznu zatvora od četrdeset godina.

(3) Ako sud oceni da je svedok iz stava 1. ovog člana dao iskaz u skladu sa obavezama iz člana 504p ovog zakonika, javni tužilac će nakon pravnosnažnog okončanja postupka osuđujućom presudom podneti zahtev u skladu sa članom 405a ovog zakonika.

(4) Na ispitivanje svedoka iz stava 1. ovog člana shodno se primenjuju odredbe o ispitivanju svedoka saradnika.”.

Član 125.

U članu 505. stav 1. reči: „krivično delo” zamenjuju se rečima: „protivpravno delo koje je u zakonu određeno kao krivično delo”.

Posle stava 2. dodaje se novi stav 3. koji glasi:

„(3) Prema okrivljenom koji se nalazi na slobodi može se, pored osnova iz člana 142. ovog zakonika, odrediti pritvor ako postoji opravdana opasnost da bi usled duševnih smetnji mogao da izvrši krivično delo. Pre donošenja odluke o pritvoru sud će pribaviti mišljenje veštaka. Nakon donošenja odluke o pritvoru okrivljeni se do završetka postupka za primenu mera bezbednosti smešta u odgovarajuću zdravstvenu ustanovu ili prostoriju koja odgovara njegovom zdravstvenom stanju.”.

Dosadašnji stav 3. postaje stav 4.

Član 126.

U članu 506. stav 3. reči: „krivično delo” zamenjuju se rečima: „protivpravno delo koje je u zakonu određeno kao krivično delo”, a reči: „krivičnog dela” brišu se.

Član 127.

U članu 511. stav 1. reči: „mere bezbednosti obaveznog lečenja alkoholičara i narkomana” zamenjuju se rečima: „mera bezbednosti obaveznog lečenja alkoholičara ili obaveznog lečenja narkomana”.

U stavu 2. reči: „izrečene mere obaveznog lečenja alkoholičara ili narkomana” zamenjuju se rečima: „izrečenih mera obaveznog lečenja alkoholičara ili obaveznog lečenja narkomana”.

Član 128.

U članu 517. stav 1. reči: „ili u rešenju o primeni vaspitne mere” brišu se.

Član 129.

U članu 522. stav 4. reč: „saslušati” zamenjuju se rečima: „uzeti izjavu od”.

Član 130.

U naslovu Glave XXXI reči: „BRISANJU OSUDE” zamenjuju se rečju: „REHABILITACIJI”.

Član 131.

Član 523. menja se i glasi:

„(1) Kada po zakonu rehabilitacija nastupa protekom određenog vremena i pod uslovom da osuđeni ne izvrši novo krivično delo (član 98. Krivičnog zakonika), rešenje o rehabilitaciji donosi po službenoj dužnosti organ nadležan za vođenje kaznene evidencije.

(2) Pre donošenja rešenja o rehabilitaciji obaviće se potrebna proveravanja, a naročito prikupiti podaci o tome da li je protiv osuđenog u toku krivični postupak za novo krivično delo učinjeno pre isteka roka predviđenog za zakonsku rehabilitaciju.”.

Član 132.

U članu 524. stav 1. reči: „brisanju osude” zamenjuju se rečju: „rehabilitaciji”, a reči: „brisanje osude nastupilo” zamenjuju se rečima: „rehabilitacija nastupila”.

U stavu 2. reči: „brisanju osude” zamenjuju se rečju: „rehabilitaciji”.

U stavu 3. reč: „sud” zamenjuje se rečima: „veće iz člana 24. stav 6. ovog zakonika”, a reč: „saslušanju” zamenjuje se rečima: „uzimanju izjave od”.

Član 133.

U članu 525. reči: „kojim se utvrđuje brisanje uslovne osude” zamenjuje se rečima: „o rehabilitaciji”.

Član 134.

U članu 526. stav 1. menja se i glasi:

„(1) Postupak sudske rehabilitacije (član 99. Krivičnog zakonika) pokreće se po molbi osuđenog.”.

U stavu 5. reč: „saslušanju” zamenjuje se rečima: „uzimanju izjave od”.

U st. 6. i 7. reči: „brisanje osude” zamenjuju se rečju: „rehabilitaciju”.

Član 135.

U članu 527. reči: „brisana osuda i brisane pravne posledice osude” zamenjuju se rečima: „osuda i pravne posledice osude brisane u postupku rehabilitacije”.

Član 136.

U članu 528. stav 4. reč: „saslušanju” zamenjuje se rečima: „uzimanju izjave od”.

Član 137.

U članu 557. posle stava 2. dodaju se novi st. 3. i 4. koji glase:

„(3) O postizanju sporazuma o vrsti i visini naknade štete odlučuje komisija Ministarstva nadležnog za pravosuđe.

(4) Sastav i način rada komisije iz stava 3. ovog člana bliže će se urediti aktom ministra nadležnog za pravosuđe.”

Dosadašnji stav 3. postaje stav 5.

Član 138.

U članu 569. stav 1. reči: „onog državnog organa” zamenjuju se rečju: „suda”.

U stavu 3. reč: „pravde” zamenjuje se rečima: „nadležnog za pravosuđe”.

Član 139.

U članu 30. st. 1. i 3, članu 166. st. 3. i 4. i članu 219. stav 1. reči: „i Crne Gore” u određenom padežu, brišu se.

Član 140.

U članu 32, članu 43. stav 2, članu 68. stav 3, članu 179. stav 2. i članu 398. stav 4, reči: „Vrhovni sud Srbije”, u određenom padežu, zamenjuju se rečima: „Vrhovni kasacioni sud”, u odgovarajućem padežu.

Član 141.

U članu 40. tačka 4), članu 60. stav 3, u naslovu iznad člana 96. i u članu 96. stav 2, članu 97, članu 98. st. 2. i 3, članu 99, članu 101. stav 3, članu 102. st. 1. i 4, članu 103. st. 1. i 4, članu 105, članu 107. tač. 1. i 2, članu 108. stav 1, članu 116. st.

1. i 3, članu 122, članu 123, članu 125. stav 2, članu 231. stav 1, članu 242. stav 4, članu 251. st. 2. i 4, članu 285. stav 1, članu 288, članu 301. stav 3, članu 309. stav 1, članu 313. stav 3, članu 317. st. 1. i 3, članu 326. stav 3, članu 328. st. 3. do 5, članu 329, članu 330. st. 1. i 4, članu 332, članu 333, članu 334. st. 1. i 3, članu 337. st. 2. i 3, članu 339, članu 361. stav 7. i u članu 377. stav 3, reči: „saslušanje”, „saslušati” ili „saslušan” u određenom obliku zamenjuju se rečima: „ispitivanje”, „ispitati”, odnosno „ispitan” u odgovarajućem obliku.

U članu 117. stav 6, članu 174. stav 4, članu 177. st. 1, 2. i 5, članu 179. st. 1, 3, 4. i 5, članu 226. stav 2, članu 261, članu 316. stav 2, članu 337. stav 1. tačka 1), članu 338, članu 506. stav 3. i članu 514. stav 1, posle reči: „saslušanje”, „saslušati” ili „saslušan” u odgovarajućem obliku dodaje se zapeta i reči: „odnosno ispitivanje”, „odnosno ispitati”, „odnosno ispitan” u odgovarajućem obliku.

Član 142.

U članu 364. stav 6. i članu 365. stav 4. posle reči: „zatvora od” dodaju se reči: „trideset do”.

Član 143.

U članu 557. stav 2. reči: „organu određenom republičkim propisom, a ako je u pitanju odluka vojnog suda, Saveznom ministarstvu odbrane,” zamenjuju se rečima: „ministarstvu nadležnom za pravosuđe”.

U članu 558. stav 1. reči: „organ uprave” zamenjuju se rečima: „ministarstvo nadležno za pravosuđe”.

Član 144.

Ako je do dana stupanja na snagu ovog zakona izjavljena žalba na prvostepenu presudu, o toj žalbi odlučivaće drugostepeni sud u veću koje je sastavljeno u skladu sa odredbama Zakonika o krivičnom postupku („Službeni list SRJ”, br. 70/01 i 68/02 i „Službeni glasnik RS”, br. 58/04, 85/05, 115/05, 49/07 i 20/09 - dr. zakon).

Član 145.

Ako je do dana stupanja na snagu ovog zakona izjavljena žalba na drugostepenu presudu, odnosno ako još nije protekao rok za izjavljivanje žalbe na drugostepenu presudu, postupak po toj žalbi okončaće se u skladu sa odredbama Zakonika o krivičnom postupku („Službeni list SRJ”, br. 70/01 i 68/02 i „Službeni glasnik RS”, br. 58/04, 85/05, 115/05, 49/07 i 20/09 - dr. zakon).

U slučaju iz stava 1. ovog člana o žalbi će odlučivati sud u veću koje je sastavljeno u skladu sa odredbama Zakonika o krivičnom postupku („Službeni list SRJ”, br. 70/01 i 68/02 i „Službeni glasnik RS”, br. 58/04, 85/05, 115/05, 49/07 i 20/09 - dr. zakon).

Član 146.

Na lica koja su do dana stupanja na snagu ovog zakona podnela zahtev za vanredno ublažavanje kazne i zahtev za ispitivanje zakonitosti pravnosnažne presude primenjuju se odredbe Zakonika o krivičnom postupku („Službeni list SRJ”, br. 70/01 i 68/02 i „Službeni glasnik RS”, br. 58/04, 85/05, 115/05, 49/07 i 20/09 - dr. zakon).

Ako do dana stupanja na snagu ovog zakona još nije protekao rok za podnošenje zahteva za ispitivanje pravnosnažne presude, a do isteka propisanog roka taj zahtev bude podnet, postupak po tom zahtevu sprovede se po odredbama

Zakonika o krivičnom postupku („Službeni list SRJ”, br. 70/01 i 68/02 i „Službeni glasnik RS”, br. 58/04, 85/05, 115/05, 49/07 i 20/09 - dr. zakon).

Član 147.

Na lica koja su do dana stupanja na snagu ovog zakona stekla status svedoka saradnika primenjuju se zakonske odredbe o svedoku saradniku koje su važile u vreme dobijanja tog statusa.

Član 148.

Do početka rada Vrhovnog kasacionog suda poslove tog suda predviđene odredbama ovog zakona obavljaće Vrhovni sud Srbije.

Član 149.

Danom stupanja na snagu ovog zakona prestaje da važi Zakonik o krivičnom postupku („Službeni glasnik RS”, br. 46/06, 49/07 i 122/08).

Član 150.

Ovaj zakon stupa na snagu osmog dana od dana objavljivanja u „Službenom glasniku Republike Srbije”.